

A
3741

2755

Tütarlaste rõõnu Laulik

Uuem juurendatud trükk.

Surjewis — Tartus.
Trükitud K. J a i k'i kulguga.
1904.

Hind 25 kop.

Soovitatavad uudised:

Merine Talu- lahing.

Suovitav kirjeldus Talu jõe- ja Thürentsheni- lahingudest.

Hind 5 kop.

Ilus Manuela

Ilus ja hale jutt.

Hind 20 kop.

Hoorse laulik,

kus sees on isamaa, armastuse, rõõmu, leina, nalja, sõja, peremehe, sulase, sandi, talguse, pulma, sündimise päeva, meremeeeste, karstuse, ringmängu eht tsööri, lewade, suwe, sügise, talwe, uue aasta, Jaani, Mardi ja Kadri päewa laulud, üleüldse 153 laulu.

Hind 25 kop.

Hooserahwa rõõmu laulik

kus sees on: rahvuslised isamaa, armastuse, rõõmu, nalja, sõja, rattasõitjate, ringmängu eht tsööri ja üleüldse muud laulud, 126 uuemat ja ilusamat praeguse aja lauletamat laulu.

Hind 20 kop.

Taaralaste lusti laulik,

kus sees mitmesugused laulud on.

Hind 15 kop.

A. 3441.

Tätarlaste röömu

L a u l i k .

Tartu tsensuri
arkhoist 1912.

Jurjewis — Tartus.
Trükitud K. Jaik'i kuluga.
1905.

Ilmus trükit ja on saada kõigist ramatukaup-
lustest ja ka ümberrändajate raamatumüüjate käest:

Noorerahwa

Röömu laulik,

kus sees on: rahvuslised isamaa, armastuse, röömu, nalja, sõja, rattasõitjate, ringvängu ehk tsööri ja üleüldse muud laulud, 126 uuemat ja ilusamat praeguse aja lauletavat laulu. Selles laulikus ei ole mitte üksnes: „Margareta,“ „Sinu ilusad finised filmad,“ „Piibulaul,“ „Wanapoiss,“ „Anna,“ „Eiisa,“ „Ksofi laulud,“ vaid siin on ka „Kloostri neiu,“ „Kus oled ja käinud, minu ainukene laps,“ „Ülem õnn“ „Transwaali (buuride) rahwa laul,“ „Kroonu teenistusesse minnes,“ „Soldat ja pruut,“ „Rattasõitjate laul,“ „Двадцать лѣтъ служился мина,“ „Mul röömus veri rindus keeb,“ ja palju teisa huvitavaid laulusid. Üleüldse on selles laulikus 126 kõige uuemat ja ilusamat praeguse aja lauletavat laulu. Hind imestamise väärt odav laulude rohkeuse pärast: 126 laulu ja hind kõigest 20 kop.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

36100

Kalamehed.

Kenas kuldses mere kaldas ühel annan siidi räti,
 Väkiwad kolm kalameest. Teisel annan sõrmukse,
 Flu purje siidi lipud, Kolmandale, nooremale,
 Kuldne lootsik sadamas. Luban ise enese.

Armsad, kallid kalamehed— Eluajaks tahan jääda
 Ta on meres jügas. Talle purje pesejaks.

Armsad, kallid kalamehed— Kuule tüdruk, näita wälja
 Otske hästi hoolega. Poisil noorust, nobedust.

Armas neiu, mis sa lubad Poisil oli puna põsed,
 Wäljawõtjat' meestele. Kuldsed juuksed kübaras.

R. suust.

Peigmehe laul.

Wäsiind läheb isamaale reis —
 Reisiija, kes kaua reisiind teel
 Ja kangel mõttes seisab ees,
 Minna armukse maja pool.

Ja mis rõõmu leiab ta sääl ees:
 Armas, kes tal üksi ilma pääl,
 On nüüd teisel abikaasaks läin'd,
 Seda nähes süda kurwaks läeb.

Teeb kui oleks ta üks wõõras mees,
 Kes weel reisiib wõõra maade sees.
 Küsi talt, kes tal oma oln'd,
 Kuhu kohta olen ma nüüd saan'd?

Rõõmus laulja.

Ma olen rõõmus laulumees,
Kes saunades ja lossides
Häält tõstab ilma hinnata
Ja kõiki tahaks rõõmusta':
Ma olen rõõmus laulja!

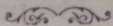
Kui tõuseb päike hommikul,
On helijemas minu hää!,
Kui õhtu looja weereb ta,
Siis lähen lauldes magama:
Ma olen rõõmus laulja!

Ei püüa auu, ei rikkust ma,
Baid olen rahul sellega,
Et Eesti maa mul jalge all,
Tükk sinist taewast pää pääl,
Ma olen rõõmus laulja!

Et sõitku saaksad tõldades
Ja käigu siidis-sammetis,
Mis tühi on, lä'eb tühja ka,
Ma ütlen seda rõõmuga:
Ma olen rõõmus laulja!

Kui teistest palju räägitaks
Ja nende nime kiidetaks,
Siis teen ma nii kui kukulind,
Kes ifka ise kiidab end:
Ma olen rõõmus laulja!

Kui teistel pale higistab,
Neid waew ja mure pigistab,
Siis elan mina mureta,
Teen tööd, sõõn leiba rõõmuga:
Ma olen rõõmus laulja! J. W. J.

Kodust lahkumine.

Kodu, sinust pean lahkuma,
Jää jumalaga nüüd!

Teifi paita pean minema,
Jää jumalaga nüüd!
Siis weel sulle kurwa meelega
Laulan nõnda, kui teeb lahkuja,
Jää jumalaga nüüd! ::

Dh kui paistab oma iluga
Mu armas kodumaa!

Teretan sind niidu-nurmega

Mu armas kodumaa!

Oh küll sinust pean lahkuma,

Ei sind siiski ära unusta,

Mu armas kodumaa! ::

Djakene sa mind saadab nüüd

Ja kurblik olen weel,

Kodu, sinu pool on minu hüüd,

Sul' kõlab minu meel,

Metsa ääres, mäe-kingu pääl

Laulab sulle wiimast ford mu hää!

Jää jumalaga nüüd! ::

Kurwalt waatan ma weel tagasi,

Kõik seisab waguksi,

Südames mul seisab neiuke,

Dh ela rõõmsasti!

Sinust olen ma nüüd lahutud,

Kes teab, kus saan ma laulatud.

Jää jumalaga nüüd!

Minu walurikas süda siin

See jäägu ohwriks sul,

Lunastada ei wõi mina sind,

Sest õhtab minu rind,

Kaugel wõõral piiril weel

Sul kurwalt laulab minu hää!

Jää jumalaga nüüd!

Waimus waatan weel su palgegest,

Mis õitseb roosidest,

Ei neid mina enam näha saa,

Sest leinan südamest;

Sinule ma siiski annan end,
 Kuni surma tund mind kutsub siit.
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!
 Sinu kallid kuldne lõo hää!
 Veel lehvitage mul.
 Ja su viimne kindel töotus,
 See seisku meeles jul,
 Utsford saame taevas rõõmuga
 Veel teine teist ford nägema;
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!

3. Kas tunned?

Kas tunned maad, mis Peipsi rannalt
 Käib Lääne mere rannale,
 Ja Munamäe metsalt, murult
 Käib lahke Soome lahele?
 See on see maa, kus minu hääl
 Rord kiikus ja mu isadel.
 Sest laulgem nüüd ja ikka ka:
 See ilus maa on minu isamaa!
 Siin teretavad metsa ladwad
 Nii lahkelt järwi, rohumaid:
 Siin taewa vihmil oras võsub
 Ja päike paistab wiljapäid.
 See on see maa jne.
 Siin kasvab Eesti meeste sugu
 Ja sammub vabadusele;
 Siin kasvab priiskelt Eesti neiu
 Ja sirgub Eesti peiule.
 See on see maa jne.
 Siin tõstab rahvas põllu rammu
 Ja matab endist viletsust;
 Siin püüab rahvas waimu walgust
 Ja võitab endist pimedust.

Oh töotage südamest
Me mehed olla igamest,
Ja laulgem nüüd ja lõpmata :
Sa kosu, kaswa, kallis kodumaa !

Dr. M. Beske.

Õitse ja haljenda.

Isamaa hiilgawa pinnala paistab
Kodu meil kaunike, kallike !
Isamaa sinawa wõlwiita waatwad
Wilkujad koidud meil orusse.
∴ Hoi la, la, la, la, la !
Õitse ja haljenda Gestlaste maa ! ∴

Rufulind kauniste kõrwu meil kostab,
Uratab ülesse looduse
Helinal õhud ja hääled meil hüüdwad,
Helinat saadawad südame.
∴ Hoi la, la, la, la, la ! j. n. e.

Walwamas isamaa waim meie wahel,
Looduses liikumas lennula !
Süda ei aina wõi wangis ja wiibi, —
Hõiska ja helise õnnis suu !
∴ Hoi la, la, la, la, la ! j. n. e.

L. Koidula.

Sõjamehe laul.

Kui noorelt mina mängisin
Mu wanemate põlwi pääl,
Ei häda waewa ma ei näin'd
Ei risti, ega wiletust.

Kui üks kord suureks saie ma,
Siis panti kroonut teenima,

Sest noored mehed priskemad
Kõik soldatiks siit lähemad.

See ranits, mis mul selga panti,
See toitis mind ja toitis sind.
See mõõk, mis minul puusa pääl,
On teravasti heotud.

Ma seega Türgi teretan
Ja enda ette maha löön. —
Siis langen sõja platsi pääl
See kibuwitsa pöösa all.

Sääl lendas must lind üle pää
Ja püüdis osa minu käest.
Oh must lind, ära mõtle sa,
Et sinu oma olen ma.

Sa võta kaelast siidi rätt
Ja wii mu armsa pruudile ;
Mu armsjal pruudil anna ta,
Et ta nii ruttu tuleks ka.

Mu haawu wereft puhtuks peseks,
Et walu ei tee südames.
Siis uinun ma kui lapsuke
Dma pruudi süles magama.

— Mahwa suust.

Kroonu teenistusesse minnes.

Kui alles wäike olin ma
Ja hällis magasin,
Siis ema mind kiigutas
Ja suureks kaswatas.

Siis toodi kiri mõisast mul,
Pean nummert tõmbama.
Ma tõmb'si numbri sügawast,
Siis sai m'ust sõjamees.

Mu poeg sind kutsub isamaa,
Sest tõtta teele nüüd ;
Kui tahaks sa end warjata
See oleks raske süüd.

Siis sõtta mind saadeti,
Kus püüsid paukusi,
Kus suuredükid mürafiid
Ja wennad wõitlefiid.

Sääl sain ma haawatud
Ja möögasti raiutud,
Siis panti mind wankri pääl'
Ja wiidi laatsaretti.

Sääl mina põdesin.

Kaks kindralit,

Kolm tohtrit

Mu ümber kõndsiwad.

Ma pal'jin kirja kirjuta

Mu armsail wanembile!

Et tuleks mind waatama,

Kui haige olen ma.

Ma palusin kirja kirjuta

Mu armsa wennale:

Las tulla mind waatama

Kuis mind mähitaks.

Ma palusin kirja kirjuta

Mu armsa õele:

Las tulla mind waatama

Kuis mina põen.

Ma palusin kirja kirjuta

Mu armsa pruudile:

Las tulla mind waatama

Kuis mind matetaks.

Ilm linata, ilm kirstuta

See walge liima sees.

Jää Jumalaga kõik maailm,

Oh uinu rahus wend! Rahwasuust.

Kuusepuu.

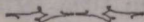
Omäl wiisil.

Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Kui haljad on s'u oksad;

Ei mitte üffi suisel a'al,
Waid talwel ka jün külmal maal,
Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Kui haljad on su oksad!

Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Sa oled mulle armas!
Sind jõuluks metsast tuuakse
Ja küünlad külge pannakse.
Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Sa oled mulle armas!

Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Sa küljes jõulu kingid:
Su hiilgaw walguš rõõmustab,
Meil taewast meelde tuletab.
Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Sa rõõmu meile kingid! Rahwa suust.

Roberti laul.

Sää! kenas rooši aedas
Ma kõndsin üksinda,
Ja oma pruuti ootsin
Sää!t tuast tulema.

Kell oli kümme lõõnud,
Ma oot'sin trepi pääl
Siis kuulsin suureš rõõmus
Ma armsa pruudi häält.

Ma nägin teda seiswad,
Kui ilus oli ta.
Tal walged riided seljas,
Ja seis's afna all.

Siis kargasin ma üles
Sää! juure rõõmuga,
Ja mõtle'sin mu süles,
Mu pruut peab olema.

Oh tule armukene,
Ma ammu oot'sin sind.

Ehk oled unustanud
Sa täna ära mind.

Oh Robert, mina suren,
Ee pole minu süüd,

Et pean unustama
Sind armas peigmees nüüd.

Ta murdis ühe rooši,
Ja langes põlwili,

Ja hüüdis minu nime,
Ma ije kuulsin päält:

Siis kurwaks läks mu süda,
Ja juure läksin ma,

Leonoore, mis sul wiga,
Et ärdast nutad ja.

Mu kaela ümber hakkas,
Ja andis mulle suud,

Oh Robert mina suren,
Jää jumalaga nüüd.

Kas tead see krahw, kes loskis, Oh tapa, Robert, tapa,
 Mind wäega armastas, Nii hüüdis tema hääl.
 Ja paari päewa pärast Kui surm mul keele pääl,
 Ma tema naeseks sain. Ei appi hüüa ma.

Ei wõi ma wastu panna, Mu filma siisse waatis
 Se on mu ema töö. Ja hüüdis haledast:
 See pärast tahan surra, Oh ema sina saatsid
 Su juure täna öö. Nüüd huffa oma last.

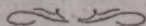
Leonoore, oh Leonoore, Oh ema, armas ema,
 Miks kurbastad ja mind? Jää jumalaga nüüd.

See mõök, mis mul siin tupest Et mina noorelt suren
 See tapab mind ja sind. See on kõik sinu süüd.

Leonoore, kas sa sured Siin kemas roosi aedas
 Mu ette rõõmuga, Mul surm saab olema,
 Kui elada weel tahad, Siin elan wäga waewas,
 Wõid jääda elama. Ma tahan rahusse.

Meil mõlemil on walu See wiimne woodi walmis
 Ja kurbtust otsata, Sää! roosi põõsa all,
 Oh Robert mina suren Kus eila õhtu rõõmsast
 Su ette rõõmuga. Nii maksin nende ees.

Kas ou see mõök ka teraw, Tal sagedast suud andsin
 Et ühe hoobiga Ja nutsin kibedast,
 Mu pääd wõid otsast lüüa, Ja saatsin kurbast ilmast
 Et ruttu suren ma. Ma kõige armsamat.

Kadunud kinnas.

Saaniga sõitsin ma sahinäl
 Külast läbi kiirega;
 Ära mu kinnas siis kadus jää!,
 Läkisin kinnast otsima.

Talusse sisse ma sammusin,
 Wastu tuli neiuke.

„Neiu, kas nägid mu kinnast maas?
 Ütle mulle hellake!“

„Ei ole näinud,“ ta kostis mull;
 „Tahan teistelt küfida.“

Meiu mult häbenedes ära läks,
Pea jälle tuli ta.

„Küllamees keegi su kinnast ei näin'd,
Palun, võta vastu see!”

Kinda ma võtsin ja sõitsin säält,
Sinna jättsin südame.

Sõites säält läbi siis iga ford
Oli minul äpardust:
Rattapulv kadus, või kuffus piits,
Jkka leidsin viiwitust —

„Jsa oh milleks mul talu saal?
Mill' võin tuua armukse?”

Meiu mul nägus ja lõbus on,
Tahab minna mehele!”

Nägu tal naerul ja walge on pää,
Silmad hellad, finised,
Mõnuslit mini jest neiuft saab,
Talitab mis tarwitsed.”

Põlatud abikaas.

::: Mina olen, mina olen üks õnnetu,
Üks põlgtud abikaas, :::

Ja kui mina õhtu koju läksin, 1, 2, 3,
Siis wõõrad palitud leidsin säält. 1, 2, 3,

::: Ütle üles, ütle üles, minu naisuke!
Mis palitud on need siin? :::

Need on sängi tekid ju,
Mamma saatis mulle ka.

Sängi tekid käiksed küljes, uut, uut, uut!

::: Mina olen, mina olen, üks õnnetu,
Üks põlgtud abikaas. :::

Ja kui mina õhtu koju läksin, 1, 2, 3,
Siis wõõrad waljad leidsin säält. 1, 2, 3,

::: Ütle üles ütle üles minu naisuke!
Mis waljad on need siin? :::

Need on padja pöörad ju,
 Mamma saatis mulle ka.
 Padja pöörad, rihmad küljes, uut, uut, unt!
 ∴: Mina olen, mina olen üks õnnetu,
 üks põlgtud abifaas! ∴:
 Ja kui mina õhtu koju läksin, 1, 2, 3,
 Siis wõerad mütsid sääl, 1, 2, 3.
 ∴: ütles üles, ütles üles, minu naisufe,
 Mis mütsid on need siin? ∴:
 Need on piima kausid ju,
 Mamma saatis mulle ka.
 Piima kausid firmid küljes, uut, uut, uut,
 ∴: Mina olen, mina olen üks õnnetu,
 üks põlgtud abifaas! ∴:
 Ja kui mina õhtu koju läksin, 1, 2, 3,
 Siis wõerad saapad leidsin sääl. 1, 2, 3.
 ∴: ütles üles, ütles üles minu naisufe,
 Mis saapad on need siin? ∴:
 Need on koore potid ju,
 Mamma saatis mulle ka.
 Koore potid, konksud küljes, uut, uut, uut!
 ∴: Mina olen, mina olen üks õnnetu,
 üks põlgtud abifaas! ∴:
 Ja kui mina õhtu koju läksin, 1, 2, 3,
 Siis wõerad püksid leidsin sääl. 1, 2, 3.
 ∴: ütles üles, ütles üles minu naisufe,
 Mis püksid on need siin?
 See on minu rätik ju,
 Mamma saatis mulle ka.
 Sinu rätik, arud küljes, uut, uut, uut!
 ∴: Mina olen, mina olen üks õnnetu,
 üks põlgtud abifaas! ∴:
 Ja kui mina õhtu koju läksin, 1, 2, 3,
 Siis wõerad westid leidsin sääl. 1, 2, 3.
 ∴: ütles üles, ütles üles minu naisufe,
 Mis westid on need siin? ∴:
 Need on afna fardinad.

Mamma saatis mulle ka.

Ufna kardinad, nõöbid ees ja nõöbid taga, uut, uut, uut!

∴ Mina olen, mina olen üks õnnetu,

Uks põlgtud abikaas! ∴

Ja kui mina õhtu koju läksin, 1, 2, 3,

Siis wõõrad hobused leidsin säält. 1, 2, 3.

∴ Utle üles, ütle üles minu naisufe,

Mis hobused on need siin? ∴

Need on lüpsi lehmad ju,

Mamma saatis mulle ka.

Lüpsilehmad, rauad all ning rangid kaelas, uut, uut, uut!

∴ Mina olen, mina olen üks õnnetu,

Uks põlgtud abikaas! ∴

Ja kui mina õhtu koju läksin, 1, 2, 3,

Siis wõõrad mehed leidsin säält. 1, 2, 3.

∴ Utle üles, ütle üles minu naisufe,

Mis mehed on need siin? ∴

Need on ahju luuad ju,

Mamma saatis mulle ka.

Ahju luuad, habemed suus, uut, uut, uut!

Rahwa suust.

Lillekene.

Ma nägin orus lillekest,

Mis walge punane.

Ei seda lille enam näe,

Sest walu tungib südame.

Oh lilleke, oh lilleke,

Mill' saan, mill' saan su õitele?

Oh lilleke, oh lilleke,

Mill' saan su õitele?

Mu lille juurde laske mind,

Niisugust polegi;

Ta pääle nutan pijaraid,

Ta ette langen põlwili!

Ma langen põlwili!

∴ Oh lilleke, oh lilleke,
Mil' saan ju öitele ? ∴
Ja kui ma olen furnud,
Ja närtfind lilleke,
Siis wiige lillekene ka,
Ma palun minu hauale.
Mu juurde hauale !

∴ Oh lilleke, oh lilleke,
Mil' saan ju öitele ? ∴

Dr. M. Beske.

4. Ema süda.

Üks paigake siin ilmas on,
Kus warjul truudus arm ja õnn ;
Kõik, mis nii harm siin ilma pääl,
On pelgupaika leidnud sääl.

Kas ema südant tunned sa ?
Nii õnn, nii kindel muutmata,
Ta sinu rõõmust rõõmu näeb,
Su õnnetusest osa saab.

Kui inimeste liikuvad
Auu, kiitust, sõprust tunda saad,
Kui kõik sind põlg'wad, wihkawad,
Kui usk ja arm s'ust langewad.

Siis ema süda ilmsiks läeb,
Siis weel üks paik sull' üle jääb,
Kus nuta julged igal a'al
Truu, kindla ema rinna na'al.

Mõnd' kallist südant kaot'sin,
Mis järel' kaua leinasin,
Aeg andis teist mull' tagasi :
Ei ema südant — ialgi !

L. Koidula.

Ilus oled isamaa

Minge üles mägedelle,
Tunle õrna õhule !

Waatke alla oru põhja,
Ule lille hülguse !

Waatke kuidas oja keerleb	Tõo-wili töötab anda
Läbi luha läikima,	Rohket saaki sügisel!
Ja siis hüüdke alla orgu:	Wiljapuude okste otsas
::: Ilus oled isamaa! :::	Süülgwad anded iluga!
Waatke, metsad pilwepoole	Ja siis hüüdke üle nurme:
Tõstwad ladwu uhkuses.	::: Ilus oled isamaa! :::
Kuulge, kuidas kaasik kohab	Waatke karja lustipidu
Lehtawates lehtedes!	Leherikkas lepius!
Waatke, jõed, järwed läikwad	Kuulge karjalaste laulu
Metsas wirwendusega!	Wastu helkjas wõifikus!
Ja siis hüüdke üle metsa:	Waatke, kõrgel wõlwil
::: Ilus oled isamaa! :::	Taewas helgib jinaga!
Waatke, rohke rukis hällib	Ja siis hüüdke üles poole:
Uhke nurme nõlwadel!	::: Ilus oled isamaa! :::

Dr. M. Weste.

Wägew laulja

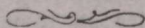
Kui hakkas laulu lastema
 Ja panen hääli helgima,
 Siis mäed ja metsad mühawad,
 Kõik kohad kõrgest kõlawad.
 ::: Ma olen wägew laulja :::
 Mu laul see helgib heledast
 Ja tungib läbi tugewast,
 Et külad jookswad küsima
 Ja wallad warmelt waatama:
 ::: Kes on nii wägew laulja. :::
 Mu emal oli hele hääli
 Ja isal sellest selgem weel.
 Nad õpetasid õige hääst
 Mind laulu lastma ladusast,
 ::: Sest olen wägew laulja. :::
 Nüüd tulgu tuhat Türgi maalt,
 Ehk sada lauljat Saksa maalt,
 Mu wastu wõitu laulma,
 Kõik wõidan rõõmsalt ära ma,
 ::: Ma olen wägew laulja. ::: Rahwa suust.

Kõik rahus.

Järw hingab rahus! Öhtu ligi
Ja linnud läinud magama.
Uks tasa kohin, waewalt kuuldaw,
Kõik loodus pea uinub kä. :.:

Järw hingab rahus! Puude okstes
On kuulda tasa püha hää!, —
Kõik lillekesed järwe kaldal,
Nad wagalt palwetawad sääl. :.:

Järw hingab rahus! Kõrgel taewal
Näed waikselt tähti hiilgama. —
Oh inimene! ole rahul,
Pea saad ka fina hingama! :.:

Waikselt.

Nüüd järw on wait ja linnud unes,
Ja kohin kuulda waewalt weel,
Ja öhtu käes, öö rahu tuleb,
Kõik loodus nüüd on une teel. :.:

Ja taewa wõlwilt näha tähed,
Nad meile alla waatawad.
Ka inimene jäe rahul', waga,
Sest unele ka fina saad! :.:

Ü. p. K. U. Hermann.

Armumõnnetus.

Kui wäga nii armas ja mulle,
Ei wõi ma sull' ütelda nüüd.
Suud anda ei tohi ma sulle,
Siis oleks mul wististe süüd!

Sul rif'mata alles õrn tundmus,
Ja puhast su süda on weel;

Ei tea, mis murede sundmus —
Su süüta ja lapselik meel !

Weel puut'mata wõrkude paelust
Ja ilmast, mu hellake siin ;
Ei tunne ja kurjust, ei õelust,
Ei tea, mis südame piin.

Su elu rõõm pole weel hilja,
Saad tundma wast seda kõik weel.
Sul saatus wõiks külida lilla,
Dnn õrnalt wõiks õitseda eel !

Wõiks kuldne su tulewik olla,
Wõiks auuga ehti sind pärg ;
Wõiks peagi kätte sull' tulla
Uks õnnis ja õnnelik järg.

Mul aga elutee on tume,
Ja külitud ohakaid täis !
Ei selle tee lõppu ma tunne,
Ei lehta ka üfsegi õis !

Ei sina mu meelest ei lähe,
Sind igatses süda ja meel !
Nii kaua kui taewas on näha,
Ja hiilgawad tähed mu eel !

Kui aga lord lahkuwad pilwed,
Ja näha on elustaw päik',
Siis ärkawad kurbtusest lilled,
Dnn naeratab jälle nii waik.

Oh julgen siis paludes hüüda,
Jää sõbraks ja truuks mull' ja !
Siis hõiskama saab minu süda,
Kui wiibida su rinnal wõin ma.

Kui siisgi mull' seda ei luba
See salalik saatuse loos,
Et õnneks mull hõisata juba
Wõiks eluteel üfsegi roos !

Üks kask.

Üks kask meil kaswis õues, Ta lehed kohisesid,
Just maja ukse ees, Kui lausuks salaja :
See oli lapse põlves ;: Jää, sõber, isamaale,
Mul ainus seltsimees ; Siit leiad rahu ja ! ::
Ta andis wilu warju ; Müüd olen kodust kangel
Ta mahl mind kosutas, Ja mõnda waewa näind.
: : Ta kohin sagedaste Ja mõni kallis lootus
Mu südant rõõmustas ! : : On minust mööda läind.
Kui juureks jain, siis pidin Ei kase kohin taha
Ma kasest lahkuma, Mu meelest kaduda,
Siis tahtsin wiimast forda : : Waid kostab mulle kõrwu:
Ta all weel istuda. „Siit leiad rahu ja“ ::

Tule mu rinnale.

Tule mu rinnale, siin on nii hää !
Kumarda süia su wäsinud pää !
Kui kõik kõigub ja wangub su ees :
Tule mu rinnal', jää! truudus weel sees !

Tule mu rinnale, terweks siin saad,
Trööstlikult magustsa magama jääd !
Kuule, kuis tufsub mu südame hääl
Igapest truuduse wannet sull' jää! !

Tule mu rinnale, rahu siit saad,
Laewale sadamaks leiad siit maad ;
Kaeba oma häda ja unusta oht,
Tule mu rinnale, siin õitseb üks koht !

Gestistanud A. Suurkask.

Jää Jumalaga.

Jää jumalaga walu sunnil,
Ehk lõhkema küll kipub rind,
Ja kurwal lahkumise tunnil
Weel wiimast kord ehk näen ma sind.

Mu ees kõik ilm on must ja pime,
Kõik rõõm on kadunud igawest!
Weel ainult sinu kallist nime
Huul fosistab mul tasakest.

Sa wõtsid minu rinnas aset,
Sa walitsefid minu südames.
Ei suuda tunnid tulewased
Säält kaota sind iganes.

Ja käiks ma läbi ilma rajad,
Su fuju kaasas kannab rind;
Ja elaksin ma aasta-sajad,
Su mälestus ei jätaks mind.

Ma tean, sa unustad mind ruttu,
Mu mälestus kaob sedamaid!
Ehk kuuled unes weel mu nuttu,
Näed unes weel mu pisaraid!

Kuid ei sa küsi, mill' täis saawad
Mu kannatused otsani —
Mill' paranewad rasked haawad,
Mis fina löid mu hingesse!?

Ehk kuu ja päike kuldsel kumal
Meil paistab nii, kui ennegi,
Kuid rõõmu tõeste õnnetumal
Nad ei wõi tulla ometi!

Kui sinu silma selge waade
Mu waeße eest nüüd peidetud,
Kus on mu end'ne elusaade?
Kõik rõõm on hauda heidetud!

Mis otsin ma weel, rumal, ilmast,
Mis wõib mull' elu pakkuda?
Uht armu waadet sinu filmast,
Ei funingriif wõi tasuda!

Ja sinust lahus jurma tiiwad
Mu ümber waenu laotawad!
Kui nad mind jät'wad, kui mind wiiwad,
Mind hukatusse waotawad!

Jää jumalaga, ei ma palu,
Et sa mind meele tuletaks!
Jää jumalaga, minu walu
See ometi ei lahutaks!

Jää jumalaga, inglid kantfu
Mu palwet Jsa troonile!
Sull' tuhatfordset õnne antfu —
Ei sa mind tröösti ometi.

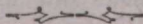

Ehk weel mäletad.

Mäletad, neiu, mis ütlesid sa
Su ammu mull'! ;:
Kui hellast hingest sind armastan ma
Toob taewast mull', ;:
Jial ei unusta tundmust mu rind,
Kui armu kaisus kandsin ma sind!
Oh sellest õnnest weel ilutseb meel!
Armasta weel, elu teel!

Tunned sa kallimat kohakest weel,
Mu armuke, mu kallike!
Tahad mind armasta, inglise, sa
Mind surmani! ;:
Siis püha päike mu hingesse jäi,
Kui magust musu su huuledelt sai!
Oh sellest õnnest weel ilutseb meel!
Armasta weel, elu teel!

Laulan kord julle lahkesti ma
Uht ime wiit! ;:
Sünnib see julle, siis tähtede teel
Hõiskab mu juu! ;:
Küll iga tund jääb õndsuseks mull',
Kui armu hingust hüüab mu huul,
Jgawest truudusest laulab mu keel!
Armasta weel, elu teel!

Kaljuloskis.

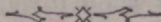
Mäe otjas, kalju lossis Nasta pärast läksin jälle
Ditses mul üks lilleke; Sedasama tutwat teed.
Lossi herra ainus tütar Lossi aken oli finni,
Oli minu armuke. Armuke ei laulnud sääl.

Wõtsin õhtul kandli kätte, Surmuaialt kõlas mulle
Sammusin siis lossi pool'. Tumedalt üks tuttav hääl :
Lossi aken seisib lahti, „Olen lahti ilma waewast,
Minu kallim laulis sääl. „Tule ka mu juure nüüd ;
Kurwad laulud löi ta mulle, „Teistel armastus on magus,
Kurwalt kuulsin ma ta häält. „Meile wiha karikas !“

Armukekse mure.

Raewule ma tõttasin :: Langedad kolm roosikest
Maitzma tilgakest. Minu rinnale ! ::
:: Armukest ma ootasin, Rooside pääl' mõteldes
Ei leidnud kusagilt ! :: Tuleb meelde mul :
Paremalt ja pahemalt, :: Glad sina, sured sina,
Silmitsesin sind. Minu armuke ? ::
:: Aga minu armukene Kirjutat sull' kirjakest
Sääl seisab teisega ! :: Nüüd lahkudes ;
Heidan õhtul woodisje, :: Jumalaga, armuke,
Tahan hingata ! Ei sind enam näe ! ::

Waikne igatsus.

See waikne igatsus, see waewab mind ;
Kus ja küll wiibid, sääl wiibin ma !
Sest sinust lahkuda on wõimata :
Sa üks minu ainus, minu elu ja rõõm.
Sääl waikjes orus, kus ööpik on,
Sääl kuulen mina sinu hella häält.
Ja tuuled toowad sulle terwisid,
Ja lilled lehkawad sull' armastust

See pääle mõteldes, mina ärkasin :
Sina oled minu täht sel pimedal ööl, —
Ja taewa wõlvides sinu pilti näen,
See tähte säral minu meelest sääl.

Kes mull' nii armas, on kadunud !
Oh, tormaw süda, nüüd rahul' jää !
Ja waata sinna, kus ilma piir,
Säält leiad rahu, sääl on sinu paik !

Mina aga forra weel seisma jään,
Ja waatan tagasi oma elutee pääl,
Ja wajutan käed oma rinna pääl :
Ela hääst, elä hääst ! ei find enam näel

Su rinnal hingaks ma.

Kui õhtul wälja läksin ma
Kord lahutama meelt,
∴ Siis walju laulu kuulsin ma
Uhe tütarlapse suust. ∴

Siis seisma jäin ja kuulasin
Need sõnad forraga :
∴ Minu peigmees armas, ta oli hää,
Tema rinnal hingaks ma ∴

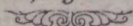
Sa kuri, wali isa ka
Mull' seda keelasid.
∴ Ja wali elu saatus, ja
Teda minult riisusid ! ∴

Sest saadik olen ma kui surnud, —
Nii tuim ja eluta.
∴ Minu peigmees armas, ta oli hää,
Tema rinnal hingaks ma ! ∴

Kui waksalis ma seisin,
Ja ta läks minema,
∴ Siis talle järel waatjin —
Oma hinge walu sees ! ∴

Weel tagasi ta waatas
Mu pääle armuga.

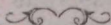
:: Minu peigmees armas, ta oli hää,
 Tema rinnal hingaks ma! ::
 „Ma punun lillepärge
 Sull', hella neiuke!
 :: Siis hoia teda alale,
 Kui tulen tagasi. ::
 See kingin mina jänule,
 See truudust tunnistab.
 :: Truu armastaja neiu!
 Sinu rinnal hingaks ma!" ::

Sinu sinised filmad.

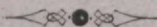
Sinu ilusad sinised filmad,
 Üks ainus kord nägin ma neid,
 Sinu kulla karmad läikivad lokid,
 Ei iial neid unusta või. ::
 Kui esimest korda sind nägin,
 Oh hella neiuke;
 Sinu ilusaist siniseist filmist
 Truu armastus paistis neist mull' ::
 Sa andsid mull' truuduse sõna:
 „Sind üksinda armastan ma!“
 Ja sedagi riisusid ära,
 Ja jätsid mind leinama ka! ::
 Ära nõua mult rikkust ei vara,
 Ära nõua mult hiilgawat aau,
 Baid nõua üht südant, mis puhas,
 Ja alati sulle on truu. ::
 Minu viimane palve, oh kuule:
 „Oh mõtle üks kordgi mu pääl!
 „Oh mõtle, ma närtsin küll ära!
 „Oh mõtle, miks piinad sa mind!“ ::
 Oh süda, mu süda! miks tufjud
 Mu rinnus nii valjuste weel?
 Ja veri, miks soonte sees jookseb?
 Kõik kadunud mul mu õnn! ::

Sind salaja mõtlen ma taga,
 Nii kaua kui liigun maa pääl!
 Sa oled mu südamel armas,
 Sest surmani leiian ma sind! :;
 Sinu ilusad sinised silmad,
 Parem poleks ma mitte neid näin'd
 Ei oleks mu südame rahu
 Nii otsata kaduma läin'd :;
 Kui tunued ja tuulede õhku
 Nii pehmesti puhuvad,
 Siis mõtle ka, et minu huul'delt
 Kõik soovid sull' ilmuwad. :;
 Kui wiimaks ühe armsama rinnal
 Sa õnnelik tunda end saad,
 Siis ammu mind unustand oled.
 Hääd õnne seks soovin weel sull' !

Igatsus peiu järele.

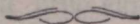
Jõua ju kaugelta,	„Dot', oot', oot' tütreke:
Maru laente laugelta.	„Homme saab ehk peiuks,
Paadifene rannale,	„Meie randa rändama,
Laf' mind peiu rinnale!	„Soomest koju jõudema.“
Kus kallis' kurdad ja,	Küll õhkas neiu rind,
Laene ehk sind laewaga	Waiksiks jäi ka wete pind,
Mattis merde magama!	Wood ja tuule hääledgi —
Surmas häält ja armu ka?	Peig ei tulnud iialgi! —
	J. Kunder.

Pruudi pärg.

Me' pruudi pärga punume,
 Sull kaunil roosi lillil,
 Ja tantsule sind saadame
 Nüüd kenal pulma pillil.
 :: Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas pruudi pärg. ::

Mul aias kaswab kauniste
 Küll mirta iga sugu ;
 Kus wiibib armas peiufe,
 Kas neist ei pea ta lugu ?
 ∴ Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas pruudi pärg. ∴
 Pruut ketras seitse aastad teed
 Kulb lõnga wärtnal walmis,
 Kui hebemed nii peenil'sed
 Ta ehted kudus, palmis.
 ∴ Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas pruudi pärg. ∴
 Kui seitse aastat mööda sai,
 Siis tuli kodu peiu,
 Ja et ta pulmad kaasa tõi,
 Meil pärja pärrib neiu.
 ∴ Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas pruudi pärg, ∴ J. M. G.

Rahwa laul pulmadel.

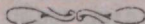
Laulge, poisid, laulge, peiud,
 Laulge, naised, laulge, neiud !
 Hõisja ja hõijasja, hõisja ja hõijasja !
 Sööge saia, sööge liha,
 Jätke jonnid, jätke wiha !
 Hõisja ja hõijasja ! ∴
 Siin on neiud noorefesed
 Just kui raosid nupufesed !
 Hõisja ja hõijasja ! ∴
 Küll on pulma, küll on saaja,
 Küll on noorel paaril maja !
 Hõisja ja hõijasja ! ∴
 Poisid miks te' pill ei hüüa ?
 Mina tahan tantju lüüa !
 Hõisja ja hõijasja ! ∴

Unustage tööd ja piina,
Jooge õlut, jooge wiina!
Hõisja ja hõisfassa : ::

Tähte paistel.

Rui kõrgel tähti palju,	Dh räägi, hellake.
Ruu paistab üle maa,	Su arm on juba läinud
Siis langes mulle kaendla	Maailma laiali.
Mu kallim palawalt	Ela heast, ela heast, ela heast!
Ja tähte hiilgusel	Rui tähte paistel jälle
Mull' ütles sinu suu :	Ma seijan ükfinda,
„Ma igawest sull' jään,	Ja kaeban oma kurbtušt
Mu kallim, ole truu.“	Kõif wäja põhjani !
Ela heast, ela heast, ela heast!	Kes trööstiwad mind siis? —
Su sõna ja su palwe	Dh hing, mis nutad sa,
Läts mulle jüdame,	Sest laia ilma pääl
Ja surmas mure talwe —	Dn teisi sõpru weel.
Dh ja mu kallike,	Ela heast, ela heast, ela heast!
Kus on su luba jään'd ?	

Eha walgel.

Me' seisime eha walgel
Nii hilja õue pääl,
Tal läikisid pisarad walgel,
Et pidime lahkuma tääl!
Küll widewikka mitu sada —
Dn mööda läinud sest,
Ei iialgi unusta
Wõi ma seda tunnifest.
Ei ole ma truudust sull' wandnud
Ei kaelasse hakkanud,
Waid tundmata kätt aga andnud
Ja lahkunud sõnata!
Minu õrnemad igatsused
Lõin wiisiks kandle pääl

Ja õrnemad mälestused
Minu väikse pruudile.

Tuul, laululest kaugele kanna,
Wii tema juurde see,
Ja küsi, kas mõtleb weel „Anna“
Mu pääle tagasi.

Tuul hulub ja wihma sadab,
Wälk walgustab pimetad ööd.
Kõik otšiwad majades warju,
Mina ukši käin pimedat teed.

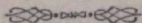
Sääl majas on kisa ja kära,
Pidu lust, mäng, tants ja laul ;
Minu endine pruudike istub
Sääl lauas mõrsja auul,

Mina ülesse poole palun,
Oh halasta, taewas ja wälk :
Tema walelikku feelt ja südant
Ära purusta filmapiik !

Mu põues küll tuiskab ja tormab,
Mul marus laenetab rind,
Siin põleb arm, walu ja wiha,
Wõi surmata tahtwad nad mind.

Oh jina wilets ja waene
Lepi ära minuga.

Ei iialgi tõsta ma julge,
Ei iialgi laima ma sind !

Ei olnud.

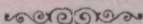
Kui kallist kodust läkšjn
Ma furwalt kaugele,
Siis ütles kase warjul
Mull' hella armuke :
„Nii selge kui see hallik
„On minu armastus,
„Siit käib küll õhtu õhul
„Su järel igatsus !“

Mia nägin mõnda kaska
Ja mõnda hallikat,
Ma nägin mõnda neiut
Mull' naeratelewat :
Ei olnud kask ei hallik
Nii armas ometi,
Ei waatnud wõõras neiu
Nii õrnalt iialgi.

Raugelt jälle koju
Ma rõõmul rändasün
Ja hallikat ja kaske
Ma jälle terwitin :

Kasf oli ära kuiwand
Ja hallik mudane ;
Mu neiu oli läinud
Su teise kaenlasse.

Dr. M. Beske.

Oled truudust lõotonud.

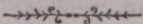
Mu kõige kallim, oled truudust wandund,
Oh miks ei armasta ja mitte mind ?
Oh miks ei taha ja mind armastada ?
Oh miks ei löö su süda minule ?

Su ammu omas noores lapse põlwes
Sa ohwerdasid ennast minule,
Sa riisusid mu rõõmu ja mu rahu,
Sest nüüd on naer ja pill'mine minu palk.

Ei ühtgi hinge saa ma armastama,
Sest et see pole wõimalik.

Sest ikka mõtlen ma su pääle,
Kui üksford surm mu elu lõpetab !

Kui fogemata lähed mu hauast mööda,
Ja näed mu nime rauast risti pääl,
Siis ohwerda ja mulle wiimsesks kingiks —
Üks piisar, — ja siis puhkan rahu jees !

Kuningate lapsed.

Üks kuninga tütar
Ja kuninga poeg ::
Kes teine teist tuntšid ::
Ja kurbtuses nutsid, et kofku ei saan'd.

Üks hirmus suur pahandus,
Tüli ja riid, ::
Mis wanemil juhtu'nd ::
See lastele raskeste kurbtust nüüd tõi.

Oh häda, et wanemilt
Luba ei ja ::

Nii õhkas noor ritter ::
 Ja kuninga tütar see kurbtuse sees.
 See järw, mis meie wahel,
 On sügaw ja lai, ::
 Ta laenetab kangeft, ::
 Et hõlpsasti üle sest saada ei wõi.
 Siis kirjutab kuninga
 Tütar üks täht ::
 Sel kuninga pojalt ::
 Ja palus: „oh tule mu juurde sel ööl.
 „Ma tahan kolm küünalt
 „Su pärast wee pääl' ::
 „Siis põlema panna, ::
 „Et öösel näed tulla, just otse mu pool.“
 Kui kuninga poeg
 See kirja nüüd sai, ::
 Siis hakkas ta püüdma, ::
 Et korda wõiks minna see kardetaw reis.
 Kui pühapäew' hommikul
 Magasid kõik, ::
 Siis kuninga tütar ::
 Ju mõistis, et armuke uppunud on.
 „Oh ema, oh ema!
 „Mu meel on nii halw ::
 „Oh lasje ma tõttan ::
 „Et lahket meelt wõtan, sääl rohumaa all.“
 „„Oh tütar, oh tütar ::
 „„Ukspäinis ma find ::
 „„Ei lasje küll minna, ::
 „„Waid pead ka wõtma ju noorema õe.““
 „Oh ema, oh ema!
 „Mu õde on laps, ::
 „Ta nopib need lilled, ::
 „Ja hirmutab linnud, mis metsades on.“
 „„Mu tütar, mu tütar!
 „„Ukspäinis ma find ::
 „„Ei lasje küll minna, ::

„Waid pead ka wõtma üks noorem su wend.“

„Oh ema, oh ema!

„Mu wend on weel laps ; ::

„Ta kafub need kafrad, ::

„Ja tallab need tatrads sääl põldude pääl.“

Siis wöttis ta mantli

Ja läks oma teed ; ::

Ja leidis ka warsti ; ::

Uht kalameest kaldalt, kes kuulis ta häält :

„Oh kalamees ! kuule,

„Mis palun ma find, ; ::

„Et katsu, kas leiad ; ::

„Uht funinga poega siit suure wee seeft.“

Rui kalamees hoolega

Kõige see järw ; ::

Sai noodaga otsind, ; ::

Siis leidis ta wiimaks ka funinga poega.

See funinga tütar

Ruld sõrmus' ja keed, ; ::

Siis palgaks andis ; ::

Sell' kalamehel' warsti ta waewa eest.

„Oh wõta neid wastu,

„Neid annan ma sull', ; ::

„Et leiba wõid osta ; ::

„Su naisel ja lastel, mis tarwis weel muud.“

Siis wöttis ta furnu,

Ja kandis puu all, ; ::

Siis koju ta ruttas ; ::

Ja kõige tee nuttis, mis juhtunud tall'.

„Jää hääks, mu ema !“

Ja andis tal suud. ; ::

„Jää hääks, mu isa ! ; ::

„Mind suretab kurbtus, mis tõeste on suur.“

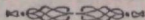
Müüd ruttas ta sinna

Rus funinga poeg. ; ::

Rui hale meel tuli, ; ::

Siis ise ka suri sääl kasepuu all.

Siis oliwad furnud
Sää! mõlemad nüüd. ∴
Ei olnud see nali, ∴
Et isa meel wali. — Nüüd lõpetud kõik.

Wang ja pruut.

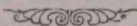
Üks noormees kaugel wõõral maal,
Kel' isa ema furnud :
Ta oli raskesti efsinud
Ja kohtu alla langenud,
Ja wangi raudu saanud ! ∴
Sää! hirmsa wangi hoone sees
Ta õhfab haledast :
Oh elaks weel mu wanemad,
Nad tuleks rutust mõlemad,
Weel waatma oma last ! ∴
Mu armas kallis pruudife
Küll väga furwastab :
Kui kuuleb minu wiletjust,
Ja rasked langmist, hufatust,
Mis mind nüüd furwastab ! ∴
Kui noormees wangis mõtles nii,
Siis pruut ju oli sää!,
Ta oli jooksnud rutuga,
Et peigmehe eest weel paluda,
Ehk antaks armu tall ! ∴
Ta kohtu tuppa jooksis siis,
Ja palus haledast :
„Oh kulla härrad ! kuulge mind,
„Sel noorel mehel on küll süüd,
„Oh andke andeks tal !” ∴
„Oh laps ! ei forda lähe see,
Nii wastas kohus tall’.
„Sest üle liiga on ta süüd,
„Siin parata ei wõi me nüüd,
Ta peab jurema !” ∴

Kui seda kuulis tütarlaps,
Et armu loota polnud,
Siis palus tema wiimati,
Et jaoks ford rääki temaga,
Ei jeda keeldud tall'. ∴∴

Pruut ruttas wangi hoonesse,
Ja peigmeest teretas.
Sääal haledaste filma wees,
Ta seisjis wiimast ford ta ees,
Siis nutsid mõlemad. ∴∴

Pruut wõttis oma põlle seeft
üht walged särigigest
Ja andis oma peiule,
Et ajaks siis selga omale,
Kui ta saab surmatud. ∴∴

Peig wõttis oma sõrmest siis
Üht fullast sõrmukse,
Ja andis oma pruudile,
Et kannaks seda eluaeg, —
Siis nuttes lahkusid !

Õhtu ehal mere ääres.

Kui õhtu ehal taewa serwal puna pilwi näed,
Kus suured tule mäed,
Mis loonud ime wäed,
Ja puhkama on läinud wäsiind käed,
Siis Lääne mere kalda ääres tuuled puhuwad,
Wood kallast uhuwad,
Ja wastu kallast wahtu wiskawad, —
Siis mõtlen walu wäel
Ma jala jelle pääl,
Kui noorus nurmel ütles mull' üks imeline hääl :
„Ma kõige hingega
„Sind tahan armasta,
„Meid üksnes surm wõib teine teisest lahuta !“

Kui waitſes wõſandiku wilus ööpik laſjutas ;
 Vind taſa laulu a,as :
 Kuis rāſtas wilīſtas,
 Meid oja kōhin taſa teretas.
 Siis õndſas joowastuſe unes minu rinna na'al
 Sa wāriſeſid ſāäl,
 Kui rooſikene maal,
 Mis kõigub õrnalt õhtu tuulte wāel.
 Kūll ſeda kuulis kuu,
 Kui ütles ſinu ſuu :
 „Ma armastuſe wandel ſulle ifka truu.“
 Siis hõiskas loodus riif,
 Ja udupilwed kõif,
 Ja taewa telgis rõõmustades laulis ingli koor.
 Kui aja maru tuulega on nārtſind õnne lill,
 Sell' tormi wikatil,
 Sāäl māngis ſurma pill
 Uht leinalugu armu ſügifel.
 Kūll oma armu wandega end pettis rāugast ta !
 Ta andis teiſel „ja,
 Kes mõiſtis meelita,
 Mind igawesti temast lahuta.
 Ma kaeban nuttes nüüd,
 Tall' on ſeſt palju ſüüd.
 Ja waiſne kuugi tõmbas ſelga pikka leina rüüd !
 Ja udu pilwedest
 Weel ööſel taſakeſt
 Ta kiigutas Waſkjala ſilla waga piigakeſt.

Jää terweks !

Jää terweks õnn ! Nüüd jumalaga,
 Mu ſiamaalne ſeltſimees !
 Kūll oli kaunis, kallis aga
 Su kaasas kāia ilma ſees. ∴
 Õht kūll ſa mind ei kätel kannud,
 Su armulaps ei olnud ma,

Ei fuldses kätkis kiigutanud,

Ei jootnud omal rinnal ka.

Sa harwa ennast kaugelt näites —

Mul wahest wilkusid

Ja wast ka mõnda soowi täites —

Õid hinges püha pilkusid.

Nüüd aga kõif on mööda, mööda,

„Siit saadit,“ ütled: „olgu küll!“

Ei kauemine taha jääda

Sa elu seltsiliseks mull'!

Nüüd seisame siin teede arul,

Kus wiimne lahkumine käre;

Jään üksi wintsutada marul,

Ei teine teist me' enam näe!

Jää terweks! Sõprus oli püha,

Ra lahkumine püha nüüd.

Me mälestuse õnnist eha

Ei tumedaks tee üksigi riid.

Jää terweks! Mine saada teisi —

Üht kallist kanna käte pääl,

Ja puista elu ehte õisi

Ra minu osa tema eel!

Jää terweks! Ei see olla wõinud,

Mis sinust lootes ihkasin!

Et sa mind oleks sinna wiinud,

Kus hingel igatsuse linn.

Jää terweks! Kui film pisarates,

Kui rind ka walust lõhkebgi —

Ei siisgi kaeba nurisedes, —

Jää terweks! — Taewas tahtis nii!

A. Rennit.

Pruudi haual.

Koofi lilled õtswad

Viisa hana pääl.

∴ See mu südant suures mures ∴: Kuidas on sind tige isa

Lõhki käristab! ∴:

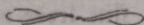
Oh, kui mõtlen mina

Viisa sinu pääl!

∴ Kuidas on sind tige isa

Minust lahutand! ∴:

Siis ei wõi mu süda	::: Sest et ja mu armufene
Teis'ti mõelda,	Hingad haas nüüd ! :::
::: Kui et ma su pärast, Liisa,	Surm see on küll hirmus,
Peaa surema ! :::	Kes kõik lahutab,
Kui mull' riiki antaks,	::: Aga üksnes surma läbi
Ragu keisrile,	Saan su juurde ma. :::
::: Kõiki põlgaks mina ära,	Armas Jumal taewas,
Ja wõtaks Liisa sind. :::	Saada inglid Sa,
Ei kõik ilma rõõmud	::: Kes mu kurwa hinge wiivad
Wõi mind rõõmusta !	Liisa juurde siit ! :::

Määramata mures.

Määramata mures hүүdwad huuled
 Haledaste ööse õhu sees ;
 Kantke teie kewadised tuuled
 Minu wiimast laulu kallile.
 Ara kallim, ära tahan tõtta,
 Igawesti sinust kaugele !
 Sinu pilti ühes ligi wõtta,
 Ei ja mind küll enam armasta.
 Ei ma wabastada kaela
 Püüa ahastuse ikke alt.
 Kes ja kindlat ühenduse paela
 Riis'jid katki külmal, koledalt.
 Jialgi ma wannet ei ja wand'ma
 Enam ühe teise neiule ;
 Waid ma waguši saan kandma
 Saawu, mis löi arm mu hingele !
 Jialgi ma truudust ei ja murdma,
 Mis ma töotanud sinule ;
 Walu waguši saan kandma.
 Balu rahu minu hingele !
 Sinu pärast oh, kuis wäga palju,
 Olen kannatanud elu sees :
 Sinu pärast, ainult sinu pärast
 Süda minul raske, filmad wees.

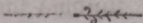
Uga fina, oh sa oled uhke,
Ei sa kuule minu palwe häält!
Oled uhke, stiisgi mulle armas —
Oh nii wäga armas ilma pääl!

Jumalaga, minu õnn ja elu,
Jumalaga, minu pruudike!
Warsti löpew kõik mu kurbtus, walu,
Warsti kannetakse mind kalmule.

Kui ehk kogemata juhtud fina
Minu kalmust mööda minema:
Oh ma palun, jää stiis seisatama,
Ja üht pisar't mulle pühenda.

Pisar, mis sa minu haual walad,
Saab mull' üttelema, mis ilm ei tea:
Et su süda jälle pehmeks saanud,
Et sa oled jälle hingest hää.

Miks sa meelitades minu pääle waat'sid
Kui su süda oli mulle külm?
Kas ei ammu awaldaud ma sulle,
Et sa armsam mull' kui kõik maailm!

Mis sest kõigest saab.

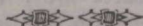
Küll on mõni peiu kawal	Ürge uske nende juttu.
Kosjas käima ka,	Kell' pikk habe suus,
Mõne ilusama neiu	Armastus neil jahtub ruttu;
Omalt kosjib ta.	Mõte mõlgub pääs,
Neiuksesed noorukesed,	Õtimehe armu ajal
Mõdraks peetakse teid!	On kui paradiis.
Mina ütlen, kaunikesed,	Mõtlemad, et elu-ajas
Poisid wapravad.	Mõnda edasi.

Lähwad mööda aasta-päewad,
Teine lugu ees.
Naise filmad märjaks jääwad,
Kõrtsi jookseb mees!

* * *

Küll on mõnel neiu paha, Siidi kleit ja siidi rätik—
Et ta wanaks jääb! Mõtleb — aitavad!
Küll ta ehib, raiskab raha, Need mind poiste kaela kand-
Mis sest kõigest saab? Asjata kõik jääb! [wad —

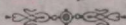
Küll ta oot'nud, küll ta loot'nud
Setut Petserist,
Mõtleb et: „wast tuleb siisgi.“
Wõta näpust, kust?

Margareta.

Margareta mahe, lahe,
Aasta seitsmeteistkümmene!
Oma iluduse läbi
Kimbatusi tõi mitmele.
Margareta on kui tuike waga,
Ei ta nõua iial armu taga, —
Ei ta mängi armu tulega,
Mille läbi kahju tall' wõiks juhtuda,
Korra, ühe suwe pidul,
Margaretat tundma sai
Noormees Juku, selle meelde
Tema fuju jäädmalt jäi.
Margareta on kui tuike waga jne.
Margareta iludusest
Juku hing sai nõiutud;
Aga tema armu tunded
Ei saanud iial wastatud.
Margareta on kui tuike waga, jne.
Juku kurwastab ja leinab,
Juku norgus pääga käib,
Juku on kui päris haige,
Sest ta hing kui kadund näib.
Margareta on kui tuike waga, jne.
Aga üksford ometegi
Juku lootus täide läks —
Dnn, tall' wiimaks Margareta

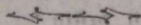
Südame ja musu tõi.
Margareta polnud tuike waga,
Sest ta jüda nõudis armu taga ;
Minult naljapärast mängis ta
Jufu tundmušte ja armuga.

Oh mu armas piibuke.

Armsjad sõbrad ! wõtkem kuulda,
Trillalla, till tallta !
Mis ma teile tahan laulda,
Trillalla till tallta !
Oma wäiksest piibust ma
Tahan teile rääkida.
Trillalla, trullalla !
Sind ma ikka armastan,
Oh mu armas piibuke,
Magus suitsu tunnike,
Trullalla, trallalla !
Sind ma ikka armastan ! ::
Kui ma õhtu woodi heidan,
Trillalla, till tallta !
Oma piibu kaisju wõtan,
Trillalla, till tillta !
Magust musu annan tall,
Sest et naene puudub mul.
Trillalla, trullalla ! 2c. 2c. 2c.
Kui ma ükskord naese wõtan,
Trillalla, till tillta !
Siis ma talle ette ütlen,
Trillalla, till tillta !
Minu piipu pead ja
Jga laupäew pejema !
Trillalla, trullalla ! 2c. 2c. 2c.
Naistel lapsed nutawad,
Trillalla, till tillta !
Witsaga siis neib nad peff'wad,

Trillalla, till, tillta!
 Ei mina pekja witsaga,
 Waid oma piibu pitsiga,
 Trillalla, trullalla! 2c. 2c. 2c.
 Kui ma üksford ära suren,
 Trillalla, till tillta!
 Kirjutage risti pääle,
 Trillalla, till tillta!
 Siin hingab piip ja piibumees,
 Kes elu aeg oli suitsu sees.
 Trillalla, trullalla! 2c. 2c. 2c.

Wanapoiss.

Ma wanapoiss küll olen ilmas,
 üks rahuline rändaja,
 Uga siisgi tütarlaste filmis,
 Nii kui üks furjategija.
 Neil tihti süda täis,
 Sõimawad, wanapoiss:
 ∴ Mis ootad, mis waatad,
 Et ja ei wõta naist? ∴

Ma õnneliste feltsi ilmas
 Weel hilja aega tundma sain,
 Kell' pijaraid ei olnd filmis,
 Ka iial pindu torfamas;
 Ma nende terwist joon,
 Neil õnne soowid toon,
 ∴ Ja hüüan: oh ela —
 Hääs õnnes wanapoiss! ∴

Kes wanapoistest neiu noore
 Weel mõrsjaks omal meelitab,
 Ma sellel soowiks teisepoole,
 Kes tema filmi kriimustab!
 Siis maijal paras palk,
 See noore naije malk,

∴ Küll meelitused maksab,
Tad meheks õpetab. ∴

Kas elan maal, ehk elan linnas,
Kui olen mõistlik wanapoiss,
Ma ikka seisn täies hinnas,
Mul süda rahu, rõõmu täis.
Ei iial taha ma,
Teid neid meelita !

∴ Ma kardan, et kõidate
Mu jalgu kammitša !

Ei õõjetelgi nnerahu
Noor naesemees sa maitseada.
Kes wanapoiss ei mõista olla,
Saab lüüa küünarmukiga :
Taat, tõuse ülesse
Ja jookse apteeki,
∴ Too liisil rahu-pulbrid,
Ja mulle liikweri !

Siis tuleb õnnetumal meele
Ta endine waba eluviis ;
Ta jala kartes astub teele,
Jalg õnnetuma kõrtsi wiib !
Ta pooles rõõmus sääl,
Silu wiibib ukse pääl :
∴ Sääl karkimisel kostab
Ju naisukese hääl. ∴

Kui kallid kullane elu,
See eest mull wanalpoisil on ;
Ei iial tunne muret, walu,
Ei tea, mis maksab kaklus-wiis.
Kas jänus kalja joon,
Ehk kõrtsist wiina toon.
∴ See ikka nii sünnib,
Kuis iial on mu soow ∴

Kas täna süüa saan'd ehk pole,
See eest ma wästan ijegi ;
Ei pisaraid sest filma tule

Ei mul, ei teistel ammugi.

Küll olen õnne sees

Mina wana poisimees,

∴ Ei sultaniga taha

Ma seisust waheta ∴

Kui wahel õhtu ämarikus

Mu üfsif jüda nukrats lääb

Ja tuleb meelde armu õndsus,

Silm naesemeeste rõõmu näeb,

Siis sala nutan ma, —

Deen rõõmu wiinaga.

∴ Ja terwis-kõnes hüüan :

Hing armu unusta ! ∴

Hurraa! weel tahan lõpeks hüüda,

Kui hakkab ilmast lahkuma.

Et wanapoiiste leeri püüda :

Mind Paulus kästind armuga.

Sääl Petrus ufse pääl,

Kõik wanapoiisid sääl,

∴ Ja „tere“ mulle rõõmsast :

Mii hüüab nende hääl. ∴

Kuldkee mul pannakse sääl kaela,

Piip suhu pifa warrega,

Et unustaks kõik ilma waewa,

Wõits õnne põlwe maitseada.

Kaks kenat neiut ka

Mull' andaks teenima.

∴ Waat siis saan weel

Ma armastust maitseada ! ∴

Poisimehe elu.

Küll kurblik on poisimehe elu,

Häämeelega wõtaks ma naist ;

∴ Uga pagan see teeb mull' pea-

Ei saa ma ühte ei teist. ∴ [walu,

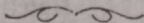
Küll olen mina kosjas käinud
Nii ligidal, kaugel ju ka,
:: Ja tihti ka neidusi näinud,
Mis meelest mul ei läe. ::

Kord tegin ma sellest ka juttu,
Mu neiu, ma võtan sind ä'.
:: Siis anti mull' vastuseks ruttu,
Oh talumats, sulle ma ei läe! ::

Sa oled ju nii must kui pigi,
Kui rehesid peksma ja läed,
:: Su habe täis tuusti ja higi,
Kui mustlane wälja sa näed! ::

Sul pole ju armastuse tundmist,
Kui poistel, kes koolitud on.
:: Sa mõistad ju ääramist, kündmist,
See pole küll neidude lust ::

Sest poisid, kes elavad linnas,
Kas olgu mis ameti pääl,
:: Need neiude meelest on hinnas,
Mis maksab üks talumats säääl! ? ::

Ei tea mis sugust.

Aeg küll oleks naist ju võtta ;
Abielu jadamasse tõtta ;
Aga et ju mittu kehwa meest
Abielus leidfid põrgu eest.

:: Oh et ma põrguga
Kokku ei peaks juhtuma ! ::

Mõni tüdruk on kui tuife waga,
Aga kui ju pulmad selja taga,
Siis nad endid fulliks muutwad,
Mehe filmad lõhki kisuwad.

:: Oh et ma fulliga
Kokku ei peaks juhtuma ! ::

Mõni tüdruk on nii laisk ja majas,
Tööd ei wiitsi fiisgi teha ta ;

Ja siis wiimaks laisklemisega
Hakkab meest weel laimama.

:: Oh et ma laisaga
Kokku ei peaks juhtuma ! ::

Uga siisgi, tänu Jumalale,
Häädest ilm ka tühi ei ole,
Ühte feltji neid pean kiitma ma,
Igal noorel mehel soovim ka.

:: Oh et ma hääga
Kokku peaksin juhtuma ! ::

Kewade rõõm.

Zuba lõõrib lõõkene,
Zuba kukkub käõke,
Pehkama lõõb lillekene,
Ditsema hakkab õiekene,
Süda seest sütti ka
Lõginal leekima,
Suu haka julal ja
Lõõbu lõõrima.

Mure, kurvastuse kujud
Jäägu minust järele,
Tulgu tuppä rõõmu tujud,
Jäägu õue õh' mine ;

Puu pungad puhkewad,
Wee laened weerewad,
Kasjud ka kaswawad,
Laulda lasewad !

Täsa pehme tuule tuhin
Punde oksti puudutab,
Wäiksel wette woode wulin
Koselt kõrwu kosutab.

See wärsti waimustab,
Et rind mul rõõmsaks saab,
Keel laulu lausutab,
Hästi äratab. R. U. Hermann.

Sõjamehe hommikulaul.

Roidu heli ::

Täna toob mul surma walu.
Sõja trummid warsti hüüdwad,
Kuulid meeste elu püüdwad,
Tapwad sõpru wõi ka mind, ::

Pea mõeldud :

On kõik rõõmustus meil wõetud ;
Gila uhkest sõitsin mina,
Täna rindu lastaks tina,
Homme külma hana sees.::

Oh kui wara :;
 Raob iludus meist ära ;
 Riidad küll oma palgeid
 Purpur punasid, piimawalgeid ;
 Oh need roosid närtsiwad ! :;
 Sündku nõnda :;
 Mul, kui Jumal tahab käända
 Julgeste nüüd lähen jõtta,
 Ja kui surm mind tahab wõtta,
 Sureb waper sõjamees. Dr. M. W.

Silmawesi.

Kui inimene tuleb ilmale,
 Siis filmaweega nuttab wäetife,
 Ja õnnistades paneb ema kätt
 Siis lapse pähe, ema silma wett.
 Laps kasvab rõõmu sees ja waewas
 Ja mis ei mõista öelda sõnaga,
 Siis süda räägib seda jelgeste
 Tal filmaweeqa : Tänu emake !
 Siis kasvab meheks poisike,
 Sääl plikast saanud kena neiuke ;
 Nad lähwad paari, saavad laulatud
 Ja filmawees saab truudust lubatud.
 Nüüd tuleb rõõmu hulka wiletsus,
 Ja mehe südant koormab kurwastus ;
 Waat naene loodab taewa isa pääl
 Ja filmaweega ütleb : „Looda weel !“
 Mees läheb wanaks, tuleb wiimne tund,
 Hing, ihu wäfind, nõudmad surma und ;
 Ta omaksed ta ümber leinawad,
 Ja filmawees weel wiimaks tänawad.
 Et sureja ju taewa rõõmu näeb
 Ja palwes omia lappi õnnistab.
 Nüüd hingab weel, nüüd sureb rahuga ;
 Weel filmis wesi : „Jumal teiega !“

W. Reutmann.

Tulnud.

Nüüd õue, õue! wäljad
Ja metsjad lehkawad!
Kõik mäe kingud haljad,
All õitswad maasikad.
Mu jüda wõidu hüüa,
Laul taewa poole püüa,
Sa linnu häälega! ::

Sind päikse terad wõitnud
Ka mure paelte seeft,
Su ümber õhud kõitnud
Mii kindlat sõlmefest!
Laul üles, üles püüa,
Maailmal teadust hüüa,
Ta tulnud kewade! :: E. K.

Kewedine püha.

Oh ilus neiü,
Oh kena peiu,
Hakkame hüüdma!
Kõõmule püüdma!
Ihm on nüüd ilul.
Õksjade wilul,
Päikese pilul
Seisame sääl.
Aeg on jõudnud ju pühale,
Kodus olla igaw,
Arm ärkab ihale
Haljaste wainude pääl.
Hüppa, hüppa kehake,
Kuni elu ehake,
Kõla kenalt keeleke,
Mõlgu marja meeleke.
:: Trallallalla, hopp, hopp,
[hopp :: ::

Oh ilus neiü,
Oh kena peiu,
Hakkame hüüdma,
Ihule püüdma!
Küll on meil salgul
Lehtede walgul
Parem kui talgul
Nasakefe pääl.
Kõõmus laulda me jäuame,
Unustame kurbtust,
Hääd ifka nõuame
Kaunidust kõlab meil laul.
Hüppa, hüppa kehake,
Kuni ilu ehake,
Kõla kenalt keeleke,
Mõlgu marja meeleke.
:: Trallallalla, hopp, hopp,
[hopp. :: ::

Dr. K. A. Hermann.

Miks sa nutad?

Miks sa nutad, lillekene,
Mupud sul täis pisaraid?
Kas sa raskest hinge walu,
Hellake ka tunda said?

On sul Eesti pind ka rääkind,
Waike öö sul teadustand,
Ennemuißtsest rõõmu põlwest,
Kadund õnnest pajatan'd ?

Tõsta pääd oh diekene,
Koit on saanud isandaks !
Oma terad hiilgwalt saadab,
Et nad nuttu kuiwataks.

Kui ta lõuna walgust puistab
Üle õitswa; isamaa :
Oh kuis tahame talle tänu,
Dis, siis vastu õhkada !

E. Koidula.

Wahwa sõjamees.

Ma olen wahwa sõjamees, Ma olen wahwa sõjamees.
Mul on püüs ja otsas piiki. Tulgu Ungri, Saksa mehed —
Miska saadan surma riiki Langedad mu ees, kui lehed.
Igaühte waenu-meest, Tõstku Inglise ferd pääd—
Kes ei põgene mu eest. Loota pole temal hääd.

Ma olen wahwa sõjamees, Ma olen wahwa sõjamees.
Kuulge sõbrad, et ma seda Ijamaa mu uhkus, ilu,
Waenlast ole näinud, keda Kuni leian haura wilu !
Poleks jõudnud wõita ma, Wõitlen sinu piiri ees
Kui mind käs kis isamaa. Mina, wahwa sõjamees.

Tiule.

Tiiu tasane ja helde
Oli armas minule :
Pea ta õitses, pea ta närtsis,
Õitses, närtsis surmale.
Nõnda ruttab rõõm siin ilmas
Üüriseje iluga,
Täna paistab päike selgest',
Homme pilwed katawad,

Kerge muld katku finni
 Minu kallist armukest,
 Lilled õitsku hana harjal,
 Ööpik laulgu haledast!
 Aga Tiiu õitseb jälle
 Närtsimata iluga:
 Tule tund ja wii mind sinna,
 Kus meid surm ei lahuta!

Rahwa suust.

Kewade ajal.

Nüüd walju talwe walitus	Kui kõik on wäljas liikumas
On laanest lahkunud,	Nii rõõmsa meelega,
Ja kewadine kenadus	Kus linnud oksal tiikumas
Nüüd lehib lilled, puud.	Ka sinna sõuan ma:
Kus iial seisatab mu film,	Säääl wõidu linnu lauluga
On ilu hiilgamas,	Ma tõstan oma häält,
Nii kaunis, kosutaw on ilm,	Ja panen hüüdma pasunad,
Et kõik on kõndimas.	Mäe halja harja päält.

Nii lahke linnu laulu-hääl	Mu pasun pangu ärkama
Nüüd kõlab kaastikus,	Kõik Ceesti isamaad,
Ja pajupill ja pasun säääl	Ja nende meeled märkama,
On hüüdmas poisi juus.	Kes alles magawad.
Oh hüppa, süda, rõõmusta,	Kõik laulge ühes mimuga
Kõik mured kadugu!	Ja tõstku rõõmsast' häält,
Keel, lõhju lahke lauluga,	Et kuuleks meid kõik isamaa
Keel mõnul mõlkugu!	Mäe halja harja päält.

Dr. K. U. Hermann.

Minu neiuke.

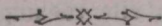
Minu neiuke, ilus inglise,
 Kas wõin tulla kosja sinule?
 Minu süda sind, lõbus laulu-lind,
 Ihu mõttel ifka igatseb,
 ∴ Minu neiuke, kallis neiuke,
 Minu kulda kallis neiuke. ∴

Iga päiwal ma ihkan tulla ka
Sind, minu kulda kallis, waatama,
Aga isa film, ema kortsus fulm
Teewad tuska julle, minule.

∴ Minu neiuke, kallis neiuke,
Minu kuldne kallis neiuke. ∴

Missal ütled, et ford, armuke,
Omaks kalliks kaasaks kosid mind.
Siis ja ütled mull', ja ka mina sull',
Minu kulda kallis kaasake.

∴ Minu kaasake, kallis kaasake,
Minu kulda kallis kaasake. ∴

Sõja laul.

Müüd üles, Wene alamad,
Kui waenlased meid piirwad !
Kes Wene leiwast elawad,
Need kaitsku waprast isamaad.
Sest õigel Wene alamal,
Kuis teada kaugel ligidal,
Ei ole armsam kuskil maal,
Kui oma Keisri warju all.
Keiser, usk ja isamaa,
Kui kutsuvad meid sõdima,
Siis astkem ette rõõmuga :
Hurraa ! hurraa ! hurraa !

On Jumal taewas elus weel,
Ja Nikolai trooni pääl,
Siis julge Wene rahwa meel
Ja rõõmsast laulab nende keel.
Kõik Wene riigi waenlased
On haganate sarnased,
Mis Wene tuli kõrwetab,
Kui Wene mõök nad maha lööb
Keiser, usk ja isamaa,
Kui kutsuvad meid sõdima,

Siis astkem ette rõõmuga :
 Hurraa! hurraa! hurraa!
 Käib keiser eel ja näitab teed,
 Siis astkem järel Wene wäed,
 Ja sõdigem kui wennad siis,
 Sest see on õige meeste wiis!
 Kes iial meitest langewad,
 Need auusat jurma surewad ;
 Meid lapse lapsed tänawad
 Ja neile rahu paluwad.
 Keiser usk ja isamaa
 Need kutsuwad meid sõdima,
 Siis astkem ette rõõmuga :
 Hurraa! Hurraa! hurraa!

J. W. Jannsen.

Tule, tule, tuikene.

Tule, tule, tuikene,	Sulle jõuan,
Ruku minu kaenlasse,	Sinu on mu armastus.
Rõõm sind täitku,	Sinust mõtleb minu meel,
Mulle näitku	Sulle laulab lustil keel,
Sinu film end lahkeste!	Päewal, öödel,
Rohkeste end rõõmustan,	Seisul töödel,
Kui sind iial näha saan,	On su pilt mu filma eel.
Sinu ligi	Kui siis mulle tuled sa,
Tööd ja higi,	Kaenlasse su wõtan ma :
Walu, waewa unustan.	Oh sa wilu,
Iga päew mu ihaldus	Seda ilu!
Sinu järele on uus :	Siis mu õnn on otsata!
Sind ma nõuan,	

Dr. R. U. Hermann.

Puhas süda.

Kallis on üks puhas süda!
 Tulga rist ehk tulgu häda,
 Ikka rõõmus, ikka rahus
 Kannab tema waikeste.

Nii kui hallik selgest jookseb,
 Igal aja läbi paistab :
 Nõnda olgu meie elu
 Selge, puhas, laitmata.
 Mitmed tuuled, tormid tõuswad,
 Silmad sagedast ehk nutawad :
 Pole häda, kui on süda
 Puhas, küll kõik mööda läheb.

J. W. Jannsen.

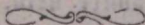
Kloostri neiu.

Oh mis olen wanematel teinud,
 Et nad mind on pannud kloostriisse !
 Olen ma siis eksi-tee pääl käinud ?
 Kurbtus rööwib kõik minu mõistuse.
 Selgas pean ma kandma nonni riideid ;
 Wangistatud kõrge müüridest,
 Ei siin ole mingit ajawiidet.
 Ainult surm mul seisab silma ees.
 Saatus, mis ja tegid mulle seda ?
 Sest ma olin ju veel alles noor !
 Kurwastus see waewab mind nii wäga,
 Minu nägu katab nonni loor ! —
 Ka mu fullakarwa pehmed lokid,
 Mis mul enne maani rippusid ;
 Oh, kui pisarad mul silmist jooksid,
 Kui nad need mul ära lõikasid !
 Armas noormees ! see kõik sinu pärast,
 Et siin wangis pean olema !
 Mill' saan ma lahti selle ilma kärast ?
 Siis wahest oma hingel' rahu saan.
 Minu wanemad sind ära põlg'sid,
 Et sa oled madalamast soost ;
 Suurest soost mull' abikaasat nõudsid,
 Oh sa teadsid ju küll sellest loost.
 Meie armastus sai katki murtud,
 Oh see on mu wanemate süü !

Armastus, kui südamesse juhtund,
Saatus walusamalt küll ei löö.

Mõtles ikka, et ju Wilhemine,
Surma tunnini sull' truuks jääb ;
Tule siis ka surmu a'ja pääle,
Kui sa kuuled kloostri kella häält.

Pea saawad kloostri kellad hüüdma,
Kui mind waikselt handa kantakse,
Tuul saab nende häält ju kõrwa kandma,
Ela hääst, mu armas armuke !

Andreas Hoofec.

Truu Hoofec oli wangis
Mantua linnas sääl
Ja waenlaste hull saatis
Nüüd teda surma tääl.

Ta wende süda tilkus werd,
Kõik Sakjamaa sest oli kurb,
Ja kõik Tirolimaa !
Ja kõik Tirolimaa !
Ja kõik Tirolimaa !

Räed selja pääl, ta astus
Sääl kindla sammuga ;
Ei wõitnud teda kartus
Nüüd surma minnes ka.

Ta oli enne waelastel'
Ju surma saatnud mitmetel'
:: See Tirolimaa sees. ::

Ja siisgi, kui ta silmad,
Lõi wangihoone pääl,
Säält trellidest truud wennad
Räed sirutasid tal'

Ta hüüdis : „Zumal teiega:
Kõik Sakjamaad nüüd aitku ta
:: Ja Tirolimaa ka !“ ::

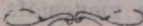
Kui Hoofec oli jõudnud,
Kuni surma wärawa
Ei trummilööja tahtnud
Sääl enam pörista.

Kui seisib surma paiga pääl,
Siis köidikust — ka waba jääb
:: See Tirolimaa mees:: ::

Kui kästi põlwile heita,
Ta hüüdis : „Ei ma tee !
Ma tahan nõnda surra,
Kuis wõitlen'd teiega !
Nii kui sin seisjan kantsi pääl::
Nii elagu mu Keiser tääl
:: Ja ka Tirolimaa!“ :: ::

Räed peasteti tal paelust, —
Siis wiimist forda weel
Ta Zumalat sääl palus
Nüüd oma surma eel
„Nüüd andke tuld, hääst
[trehwale !“ —

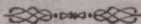
Ta hüüdis, sandist lahksite ! —
:: Hääd ööd mu isamaa :: ::

Cesti laul.

Kuule kuidas hääli helib,
Wanemuise kandlest kõlab :
∴ See on Cesti laul ! ∴
Kuule, kuidas männik mühab,
Kuidas jõgi jooksul kohab :
∴ See on Cesti laul ! ∴
Waata, jää ja lumi walgub :
Päikse paistel läiki wilgub :
∴ See on Cesti laul ! ∴
Waata põhja eha, koitu,
Wirmaliste leegi loitu :
∴ See on Cesti laul ! ∴
Jgas kohas hääli helib,
Hääli helib, keeli kõlab :
∴ See on Cesti laul ! ∴
Kui sul rõõmu, wend, siis tule,
Kui sul kurbtust, tule kuule :
∴ See on Cesti laul ! ∴

Dr. M. Weste.

Wanemuine.

Kui Kungla rahwas kuldsel a'al
Küll istfid maha sööma,
Siis Wanemuine murumaal
Läks kandle lugu lööma.
∴ Läks aga metsa mängima,
Läks aga laante lauluga. ∴
Säält saiwad lind ja lehepuu
Ja loomad laulu lugu ;
Siis laulis mets ja mere suu
Ja Cesti rahwa sugu.
∴ Läks aga j. n. e.
Siis kõlas kaunist' laulu wiis
Ja pärlid pandi päha,

Ra murueide tütreid siis

Sai Eesti rahwas näha.

∴ Läks aga j. n. e.

Ma laulan matal, mäe pääl

Ja õhtu hilja õues,

Ja Wanemuise kandle hääl,

See põksub minu põues.

∴ Läks aga j. n. e. — J. Kuhlbars.

Jüri ja Mari.

Jüri tuli müüri tööst
Tahtis lõunat süüa,
Leidis külma rooga eest,
Ahwardas naist lüüa.

Mina pean waewama
Ennast ööd ja päewa,
Siisgi sooja leent ei saa
Lõuna lauast maitsta.

Nõnda Jüri kurjastas
Oma Mari pääle,
Mari wastu urjutas, —
Tuletas tal meele.

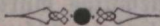
Sõge, mis sa tõreled,
Kudas ma sul keedan?
Puud on riidas jämetad,
Kudas ma neid lõhun?

Maesterahwas olen ma,
Pealegi veel wana,
Kasepakku lõhkuda,
Selleks jõud ei fanna.

Mis sa tööst mull' kodu töid?
Tühi kõht, muud ühti!
Wõta firmes, lõhu puid,
Mis sul enam wahti!

Jüri kõrwad longu jäid,
Maril jälle õigus.
Naisterahwal jälle wõit,
Meestel puudub julgus.

Jüri ohkas, lõhkus puid,
Mari kandis kõöki.
Aega mööda sõbraks said
Pääle õhtu söögi.

Miks tufsub mu süda.

Miks tormates tufsub mu süda,
Miks õhutab põues mu rind?
Oh teaksid sa seda, kui wäga,
Kui wäga ma armastan sind.

Kui juhtub sull' õnnetus, häda,
Siis s'uga leinaksin ma
Ja teeksin, mis iial ma jõuaks:
Su walu siin fergitada.

Sind taewani tõstaksin ma,
Siin kallima ehetega;
Et paistaks sest selgeste wälja,
Et üksi sind armastan ma.

Oh mehed, küll olete teie,
Siin wägewad tegude sees;
Siisgi neiudest nõrgemaks jääte
Kui siplete armastuj' wäes.

Kui sind näen.

Kui sind näen, mu armas neiu,
Siis ei leia rahu ma,
Et pole weel ju peiu,
Ei wõi ennast rõõmusta.

Sa küll tunned mind filmist,
Siisgi mitte jüdamest;
Aga mina ütlen truist,
Armastan sind igawest!

Esi armastus on kange,
Teine tulest walusam, —
Oh küll see wõib fiita õnne,
Kes weel armastusest tea!

Palju neid, kes sind saand tundma,
Mõistwad sulle palju süüd,
Andwad nõu, et pean jätma
Sind, mu armas maha nüüd.

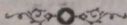
Aga et sull' olen wandund,
Truiks jääda surmani,
Ja et ford sull' sõna annud,
Pead mu omaks jääma nii.

Ja kui peaksin sinust enne
Ma ehk ära surema,
Jstuta mu haua pääle
Lillesid siis kaswama.

Taewast hiilgawad kaks tähte,
Teine kuust weel heledam,

Ja see paistab rõõmsast sulle
Mulle teine tumedam.

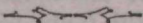
Velge, armsad tähed mulle,
Kus ma leiaks rahu siit?
Sest mind waevab raske mure,
Oh et parem surekfin.

Õhe tütarlapse wiimane ja hale jumalaga jätmine oma peigmehega.

Nüüd jumalaga jätmiseks weel võta
Mu wiimsed õhkamised silmavees,
Oh ära siisgi arusaama tõtta,
Et sinu pärast surm mul silma ees. ::
Eks sinu rahu võiks sult ära jääda,
Ei rõõmu leia sa siin ilma sees! —
Kui oled õnnelik, siis võid ehk leida
Weel siin pool hauda rahu südames. ::
Sa oled armastust mu siisje süütnud,
Ja lootus oli mu sees alanud;
Sind nähes on mu elu siisgi jäänud
Nüüd külmaks — ja mu õnn on kadunud; ::
Miks pärast peaks mu süda waga meele
Ja ilu vastu nõnda põlema?!
Kui nägin sind, ei tulnud muud mu meele,
Kui kuulsin sind, siis sinu olin ma. ::
Oh waata jeda walurikast südant,
Mis mul on ohwriks loodud sinu sees, —
Et mul on antud süda, mis suurte valu
Peab kannatama jelle ilma sees!
Ei ilmas jaa mu käed siin armastuses
Su ümber pehmest finni hakkama;
Oh jõua haud ju peasta kurvastusest!
Ei maa pääl üksigi mind siin rõõmuista! ::
Nüüd ole rõõmsast oma pruudi kõrvas,
Kell sinu ligi olles hää meel:

Ei siisgi üht südant leia sa siin ilmas
Kes sind nii armastab kui mina — weel! :.
Kui kuuled waikselt weel üht häält su kõrwus,
See on mu wiimne palweõhk ju pool,
Mis hüüab: „Nutta weel mu hana juures
Uks pisar, mis mind muldas trööstiks weel :.“

Linda.

Säält Lääne mere kalda päält
On kuulda Linda leina häält,
Ta õhkab raskest südamest
Ja leinab kallist kaasakest.

„Oh Kalew, miks nii wara ja!
Ju pidid surmas närisima
Ma olen ükji ilmas nüüd,
Ei olnud mul, ei sinul süüd.

„Mu pika leina pisarad
Su mängu muru täidawad;
Kus, kaasa, rõõmus kõndsinne,
Säält laenatab nüüd tiigike.

„Säält mängis ükskord rõõmsaste
Su kõige noorem pojuke,
Eu kottas ja ju rauast rind,
Mu tuike ja mu pesalind.

„Oh Kalew, tule uuest' ja
Weel tedre tüdart kosima;
Kui kaua, kallis, tahad sa
Küll kalmu kambri wiibida?

„Kui kuuled sarwe pae päält
Ja wainult Wanemuise häält:
Siis kalmud katki purusta
Ja tõuse uue jõuga!

„Ei saa siis Linda leinama,
Ei filmawesi woolama:

Siis elan uue iluga
Ja uuest' hõiskab Gestimaa! Fr. Kuhlbars.

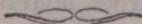
Laulgem.

Wennad, wõtkem wahwast laulda,
Laulgem röömsast südamest !
Mets ja maa ja meri kõlab,
Kõlab lahke lauludest.

Mis wõib mõnufam weel olla,
Mõnufam kui laulu hää !
Laulgem õues, laulgem laanes,
Laulgem Gestiingu pääl !

Gesti laul ja kõla waljust,
Üle metsa, üle maa,
Bilksel pimel, kurjal ajal
Elu küünal ole sa ! —

Oh, et ära läinud wennad
Pööras jälle tagasi,
Seoks laulu-lõngad ühte,
Mis on läinud laiali ! — J. Kuhlbars.

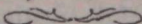

Järw.

Järw waijses jääb,
Dõ fätte jõuab.
Weel waewalt weereb wette woog.
Waij' rahu üle aasa jõuab
∴ Ja metjas waijib tuul: hoog ∴

Järw waijses jääb,
Kõik linnukesed
On une rahus hingamas.
Ja järwe kaldal lillekesed
∴ On õhtu palwid pidamas. ∴

Järw waijses jääb,
Dõ fätte jõuab,
Kõik loodus läinud hingama.
Ka minu süda rahu nõuab,
∴ Jääb wait ja uinub magama. ∴ —

Kullakese maja.

Säält ju, mu kullake, paistab ju maja,
Kuule, kuis kutsub siit metsast sind kaja:
Oh minu linnuke, oh minu kullake,
Kuid ei tule ju, kuid ei tule ju!

Näen ka säääl majas su filmade sära,
Nõidund need filmad mu südame ära.
Oh minu linnuke, oh minu kullake,
Kuid ei tule ju, kuid ei tule ju!

Sinuta igawus elus ja olus,
Pinnud sind kurdawad kuusiku salus!
Oh minu linnuke, oh minu kullake,
Kuid ei tule ju, kuid ei tule ju.

Kadunud on igawus, waatan su filma,
Päikene loojas ju, tule mu hõlma!
Oh minu linnuke, oh minu kullake,
Kuid ei tule ju, kuid ei tule ju.

G. R. Linnutaja.

Ei pruugi ennast waewata.

Üks mees, kes tihti kõrtsis käis
Ja alati oli joonud täis,
Siis koju minnes heitis ta
Säääl maantee kraawi magama,
Sest parem on kraawis puhata:
Ei pruugi ennast waewata!

Üks reisimees, kes kaugel käis
Ja pasji aeg tal oli täis,
Siis sai ta läbi waadatud
Ja oma walda saadetud.
Ta saadeti prii küüdiga:
Ei pruugi ennast waewata!

Üks mees, kes mõisas teol käin'd
Ja palju waewa näin'd;
See oli tüki nõõri toon'd

Ja ennast seega üles poon'd
See mõisa raske tööga tõest :
Ei pruugi ennast waewata !

Üks tüdruk ikka wirises
Ja proual vastu pirises,
Siis proua wiimaks wihaga
Ni tüdruk ju minema.
Sul parem on ümber hulkuda :
Ei pruugi ennast waewata !

Üks waras kiitis teisele :
„Mul läheb kaunis fenaste,
Kui warastan, ei keegi tea,
Kui kätte saatas, ka on hää :
Siis jool ja leib on keelmata :
Ei pruugi ennast waewata !”

Üks juut, kes kort'ri mustaks tei'nd
Ja üüri maksma ka ei läin'd,
Siis kõige oma kraamiga
Ta pidi uulitsale kolima,
Sest jelle korteri maksuga :
Ei pruugi ennast waewata !

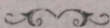
Üks felm sai trahwi kohtu poolt,
Kes sugugi ei parandan'd meelt.
Oma eluajaks peab ta
Just Siberisse minema.
Ta saadeti prii kuu'diga :
Ei pruugi ennast waewata !

Kord tuli tuhin rahwasse,
Ja nad läksid Siberisse,
Kõik waraudus, mis kogutud hoolega
Sai müüdnud poole hinnaga.
Siberis on hää elada :
Ei pruugi ennast waewata !

Mere kaldal.

Neiu istub mere kaldal, Neiu mõtleb, et ka nõnda
Waatab wette-peeglisse: Murtaks ta elu sees.
Sääb üks hõbedane ilu Sest ta hüüab: jõua, jõua.
Meelitab ta mängile. Peiuke mu järele,
Laene murrab praegu maha Hiljemini kaon ära
Wesilille waatja ees. Laia elu laenesse! —

Rinaltiini.

Raugel suure metsa põhjas,
Warjul waitse koopa sees,
Rinaldiini rahul puhkas,
Roosa seisus ju ta ees.
Hüüdis pehmelt: Rinaldiini!
Rinaldiini! kuule mind!
Päike on ju ammu kõrges —
Tõuse — mehed ootwad sind?
Rõõwel ärkas rõõmsal naerul,
Hüüdis: „Tere hommikut!“
Hakkas kaela, suurel armul,
Andis abitaasal suud.
Wäljas kuuldi waenu kära,
Walju koerte haukumist:
Kõigist oli kuulda ära,
Et neil sõtta seadimist.
Rinaldiini sõja riistul
Astub nende keskele:
„Tere, tere, miks nii rutul?
Mis on juhtun'd rääkige.“
Meil waenlased on tulnud,
Ju neil lootus wõita meid!
Waata, waata, juba paistwad,
Tulge, ei me' farda teid!“
„Surm ehk wõit teist peab saama“
Rõõwliid hulgal karjusid,

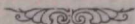
Mäed ja orud kostsid vastu,
Juba pühsid paukufid.

Küll nad lastsid, küll nad torksid
Küll nad mõegal raiusid,
Siisgi wiimselt mõerad võitsid —
Bereojad woolasid.

Rinnaldiini sisse piir'ti,
Siisgi peastis nahka weel:
Waenlastest ta raius läbi
Jooksis paksu metsasse.

Sääl ta wanas kaljuloskis
Leidis kaitj'mist, armastust
Armsa Koosakese seltsis —
Polnud hirmu waenlastest.

Rinnaldiini kawal rööwel,
Kooja meelest armas mees,
Wäljas rööwli tööl küll kange,
Kodu elab armu sees.

Kolm lille.

Kolm lille noorus-nurmelt kaasa wõtsin ?
Kui tormilise eluteele tõtsin.
Üht kingis kallim, teist mu sõbra käsi
Ja kolmandama, mu helde ema ise.
Ma ütlesin: kui andja süda truu,
Ja lilleke nii kaua õitsegu!

Pea armukesest kaugele ma jõudsin,
Ja lillekeselt tema truudust nõudsin.
Ei armuke ei jõudnud enam sinna,
Kus elu saatusel ma wõtsin minna,
Ja lilleke sai tormikesest murtud
Ja sõbra arm ju oli hauda pantud.

Pea õnn ja rõõm mul pisaradel uppus
Ja lootus unenäol kust'ma kippus.
Siis esiteks mul närtsis sõbra õis,
Teiseks mul närtsis kallima õis,

Ainult haljaks jäi mul ema õiefene
Sest ema arm on ainult igawene.

Ma mõtlefin, et ema õiefese
Just istutafin kindlalt südamesse.

Üks aasta elutee peal mööda liifus,
Kui emake mul surma woodis fiifus.
Mu palgelt langes pisaraid nii palju,
Et märjaks sai mu elutee, mis walju.

Kui emakest ma hana põhja saatfin
Ja lapse kombel tema järel waatfin.
Mu käes weel roosi-frants nii õrnalt rippus
Ja emakese järel hauda fuffus.
Mu südamest käis läbi walu-wärin,
Kui ütles ta : ma find ka jüia pärin.

Maafikas.

Metsas seisis maafikas,
Maafikas nii ilus.

Poijs läks metsa karjaga

Wagust paika otsima,

Leidis marja wilus.

Dh sa magus maafikas,

Maafikas nii ilus !

Ütles poijs: ma nopin find,

Maafikas nii ilus !

Kostis maafik : Lase mind,

Karjapoijs, ma palun find,

Paisjuda weel wilus ! „ —

Dh sa magus maafikas,

Maafikas nii ilus !

Poijsil' noppis maafika,

Maafikas nii ilus !

Ei ta wõtnud palumist,

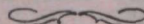
Marja warre kaebamist

Kuulda puude wilus.

Dh sa magus maafikas,

Maafikas nii ilus !

F. Kulhbars.

Kus oled sina käinud, minu ainukene laps !

„Kus oled sina käinud, minu ainukene laps,

Et täna sinu palged nii punased näis !

Kes on need lilled su lokitesse pan'd,

Wõi on mõni õnnetus juhtunud sull' ?“

„Dh mamma! ma murdsin roosipuud die,
See õis mu palgesse puna ka tõie,
Sõrmus, mis mu sõrmes, seda peiu andis mull',
Ja süda, mis mu rindus, seda andsin ma tall',

„Dh mamma! ma olen üks õnnetu pruut,
Kes tänagi on surmaga wõidelnud.
See peiu, kes armas, feda armastanud ma,
On südand teisel luband, mind kurwastand ta!

Nüüd murtud mu süda ja murtud mu rind.
üks armastuse wanne see waewad weel mind:
Teist armastada ei taha, teist armastada ei wõi,
Sinu oma tahan olla kuni elu mul on!

Küll närtsiwad lilled, küll närtsiwad puud,
Truu armastus ei närtsi, kui peiu on truu.
Säh, wõta mu käsi ja ole mull' truu;
Mu armastus ei närtsi, kui annan sull' suud.

Sa nopisid need lilled, mis kandis mu rind,
Sääl waikses puuwarjus, kus nägid sa mind.
All orus, puu wilus, sääl laulis üks lind:
Waat sulle, waat sulle siin tufsub mu rind.

Ma olen ära närtsinud ja süda mul külma,
Ei tunne enam lusti ei rõõmu mu film.
All orus, puu wilus, kus laulis üks lind:
Ma noor ja rumal, miks piinad sa mind?

Sa oled mind petnud oma armastusega,
Ja maha mind jätnud, oma kawalusega.
Ära wõtnud mu südant, ära luband olla truu
Nüüd armastus on wäsinud, kui looja läinud kuu!“

Süda tufsub: tuks, tuks, tuks.

Rahwa suust.

Süda tufsub: tuks, tuks, tuks,	Dh kui saaksin mina sääl
Mine lahti üks, üks, üks,	Kõrge mere silla pääl
Et me lähme Mallega	Malle kõrwas jõnada,
Saare kalu püüdema.	Dotaks wene jõnada,
::: Hopjasa, Mallega,	::: Hopjasa, Mallega,
Saare kalu püüdema!	Dotaks wene jõnada :::

Kui on hüwa pära tuul,
Vendab wene nii kui kuul,
Et meil aega Mallega
Sala juttu westada.

::: Hopsasa, Mallega
Sala juttu westada. :::

Kui on kalad roogitud,
Jutud ära räägitud,
Siis me lähme Mallega

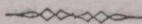
Maale kalu kauplema !

::: Hopsasa, Mallega,
Maale kalu kauplema !

Koju tülles fiireste
Wõttan Malle kaenlasje.

Siis me lähme Lontowa
Pulma ehteid otsima !

::: Hopsasa, Mallega
Pulma ehteid otsima !

Tartu.

Oh Tartu, oh Tartu !

Sa ilus Gesti linn,
::: Sind näha, sinus olla
Ma ikka tahaksin. :::

Siin wiibib, jah wiibib
Meil Gesti elu hääl,
::: Kust tuhat, tuhat aastat
On õnne tulnud maal. :::

Siin kõlan'd ja kajan'd
Kord Wanemuije wiis
::: Ja imelaulust kostnud
Siis Uku püha hiis. :::

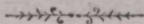
Siit saanud ja pärin'd

On laulu Gestlane,
::: Siit leidnud õnne, rahu
Kurb järgest' hingele. :::

Siit hoowand ja wooland
On elu lätte joon,
::: Siit rahwal osaks saanud
On paranduse joon. :::

Oh Tartu, sind kiidan
Ma tuhat keelega,
::: Ma laulan nii kui mõistan
Su auuks lõpmata ! :::

Rahwa laul.

Nutu laul.

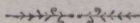
Gma ei jalli mind,
Keegi ei kosi mind.
::: Surm ka ei wõta mind,
Oh kus ma jään ! :::

Teised on pulmad teind
Mind pole keegi näind
::: Kõik minust mööda läind
Oh kus ma jään ! :::

Küll mehed nutate,
Kui pärast kuulete,
::: Et murest jurnud ma —
Kõik teie süüd ! :::

Teie peate wastutama,
Et mina meheta
::: Siit pean lahkuma —
Kõik teie süüd. :::

Oh Mulla-Madis, ja	Oh küll teist paha näen,
Nüüd tule, korista,	Ja mures mulda lä'en.
:: Et lahti pääseks ma —	:: Ma siiski hääks jään —
Seft kus ma jään ! ::	Ei wiika teid. ::

Reisija.

Mul paunafene seljas ja reisikepp käes,
Ma rändan siin ilmas nii rutuses wäes,
Ei kuskil jää seisma, jest tundsin ma siis —
Et rännata ilmas on rändaja wiis.

Küll mitmestgi majast, mu reisitee pääl,
On kaugele kuulda mul' meelitaw hääl:
Jäe seisma ! siin kuuled ja rõõmulik wiis,
Ma rändan mööda, see reisija wiis.

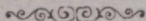
Küll leidsin ma kohta, mis kallim on muist,
Kus lilled ja põesad kui taewasest suist.
Mind hüüdis ka seisma kuld lindude wiis ;
Ma rändasin mööda, on rändaja wiis.

Üks kaunimast neidudest neidude seast
Mind teretas ilusast inglide seast,
Mull' armsast waat' silma ja ütles : mis siis —
Ma rändasin mööda on rändaja wiis.

Näen kurja meest naesele kärkima nii — —
Kus teine jäll' oma wött' hõlma, oh oi !
Kus petta saab peiu, kus nutab üks Liij'
Ma rändasin mööda, on rändaja wiis.

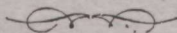
Küll müristab hirmsasti, hulub tuul, torm,
Ma ei kohku, waid tean see on Jumala sõrm.
Ka walusalt jooksewad filmad wett siis —
Ma rändasin mööda, see rändaja wiis.

Nii rahuga rännates randa ma sain, —
Ei muud kui need anded, mis kaasa ma tõin.
Neesdamad ma reisi auupalgaks sain siis,
Kuid pean ma meeles, mis rändaja wiis.

Kala neiu.

Kord oli kala neiu wäike,
Nii ime ilus ta
Ja püüdis kalu ka. ∴
Ta noor ja nägus nagu päike,
Läks sõudma merele,
Kui ilm nii tormine. ∴
Siis tõusid näkid wette seest,
Kes hoiatasid häda eest.
Nad kala neiut hoidsid häda eest.
Ja näki hääl,
Sääal kõlas mere pääl:
Kala neiu kena.
Ara sõida täna,
Ara sõida neiuke,
Ilm on wäga tormine!
Ei kuulnud näki keeldu tema,
Läks sõitma merele,
Kui ilm ju tormine, ∴
Siis hakkas häkki nägema
Hulk mere kollisid,
Kes teda kiusasid, ∴
Need hirmsad laened üles löid
Ja paadi wastu kaljut löid.
Nad neiu paadi wastu kaljut löid.
Küll tundis kala neiu häda,
Ja wiimaks hakkas ta
Hääd waimu paluma. ∴
See juhtis teda tormi ajal,
Ja läbi laenete,
Wiis teda kaldale, ∴
Sääal istub nukralt neiu nüüd,
Ta'ft kadunud kõik lust ja rõõm,
Ta'ft kadunud on nüüd kõik lust ja rõõm.

Kadunud süda.

Südameta olen ma
Uju, nugis neiu, sa,
Waatsin sinu silmasse,
Kaotasin südame.

Ära naera jugugi.
Anna süda tagasi!
Kohkudes ja waatad mind
Neiu, ma ei tunne sind!

Sinu süda kadun'd ka,
Tahan hoolsalt otsida:
Seian seda tagasi,
Uma siis ei tahagi!

Neiu! ära kurwasta,
Mina sind ei unusta, —
Kui ehk wabest nägid mind,
Töeste, ma ei tunnud sind.

Musu äpardus.

Kallimale tahtsin ma
Musu anda salaja,
Aga musu tabades
Lamp jääl laual kolises.

Ena kuulis jeda häält,
Trehwas meid siis musu päält
Ja siis näitas näpuga
Tütart ahwardades ta.

Neiu nägi selle pääle
Nagu wäha pahane,

Et ei mõistnud musu ma
Temalt wõtta salaja.

Aga, armas neiuke,
See on auuks weel minule,
Et just musu wõtmises
Ei ma ole ojaw mees.

Oleks muju wõtmise
Mulle tutaw ammugi,
Teda oleks pidan'd ma
Tõiste huultelt õpima.

Aga neiu õrnake.

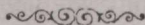
Renaste koplis kasepuuke kaswis,
Okja pääl ööpik lusti-laulu lanlis:
Kaseke, kallike, kui ilus oled sina,
Aga, neiu õrnake, weel ilusam sina!

Kasepuu all koplis pingike oli,
Õhtutel naaber jenna istuma tuli.
Kaseke kallike j. n. e.

Kasepuu all neidu jumalaga jättis,
Neiule igawest armu-truudust töotas.
Kaseke kallike j. n. e.

Tagasi siis tulla kewadel ta töotas,
Palawa muju huulte peale waotas.
Kaseke kallike j. n. e.

Kemade tuli, peiu petjaks jäänud.
Kaseke neiule truufiks jäänud,
Kaseke kallike, kui ilus oled sina,
Aga, neiu õrnake, nii armas oled sina !

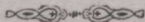
Roosi-aedas.

Mu pruut on kena aia sees
Ja woodi roosi puude ees,
Ja kuldne tekk on woodi pääl,
Eks sära ta nii ime ilusast !
Ma palun kõigest südamest,
Mind laske sisse wärawast,
Et saaksin sinna rutata,
Mu armsamat sääl waadata,
Mu kõige kallim armuke
Nüüd tulen ma kui inglise !
Siin annan kätt ja hüüan sind,
Eks tunne sa mu häälest mind !
Oh tõuse kallis püsti sa !
Ja lahkume siit rutuga,
Mul kangel palju kallim riik ;
Sest lahkume nüüd ära siit !"

Kes aias ?

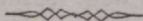
Kes aias ? kes aias ?	::: Käi läbi, käi läbi,
Mesilane aias.	Käi läbi paju pöösfaste, :::
Mis on nimi ? M ta nimi,	::: Ja otsti kohta kust sa saad,
Tänawu aasta naist ei saa ;	Et lükka teine sisse ? :::

Suurwürsti laul.

Ma olen suurwürst Gestimaal,
Kes kallima on kaotanud,

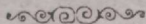
Mu pruut, kes wanasi Rootšimaalt,
 On südamest mind armastanud.
 Oh armas sõber, tule ja,
 Ja lähme teda otsima!
 Sest tehke ringi wäraw lahti
 Ja laske mind siit läbi wahti,
 Kas kadunud ei leia ma
 Ja tagasi ei omal' jaa!
 Sina libe, fina libe,
 Sinul on üks wale märk,
 Sina edew, fina tegew,
 Kentsakas ja ninatarf,
 ∴ Sa see oled, ja mu oma,
 Sind ma ära walitsen! ∴

Krahw ja lambrine.

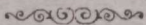
Krahw sõitis mõisast ratsutes,
 Ja nägi lambrist oma ees,
 Wallerii, walleraa, wallerii, walleraa
 Ja nägi lambrist oma ees.
 Krahw wõttis pääst kübara
 Ta fenat neiu teretas jne.
 Krahw pange kübar pähe te'e,
 Ma olen waene karjane! jne.
 „„Kui oled waene lambrine,
 Ei wõi sa käia sammetis!““ jne.
 „Mis puudub see krahwisse,
 Kui isa mul seda maksja wõib!“ jne.
 „„Mind, tüdruk, ära pahanda,
 Ehk puuri panen sinu ma!““ jne.
 „Oh anna armu mulle krahw,
 Wiisjada taalrid fingiu sul!“ jne.
 „„Ei seda rahaks arma ma,
 Sa wangi pead mul minema!““ jne.
 „Oh anna mulle armu krahw,
 Ma tuhat taalrit fingiu sul!“ jne.

„Ei seda rahaks arwa ma,
 Sa wangi pead mul minema!“ jne.
 „Ma palun, jäta elu mul,
 Kõik oma lambad annan sul!“ jne.
 „Kui omad lambad annad mul,
 Siis poja annan meheks sul!“ jne.
 „Ei sinu poega taha ma,
 Ta rumal on, ei tea sa!“ jne.
 „„Ei taha mu poega meheks sa,
 Siis otsi kust saad parema!““ jne.
 Ja et see mäng läheb lõpule,
 Siis andkem lahkimiseks kätt!
 Ja jäädkem seda ringisse,
 Kes kena krahwi kohane!

Rukki lõikajad.

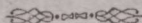
Me lähme rukkid lõik'ma Ma kaotasin südame
 Kes saab meil wihku kõitma? Ma maha jäin sind kurtma.
 Kes on see kõige ilusam, Ma otsin, sina otsid
 See saab meil wihku kõitma, Ja tema otsib oma;
 Sind eila õhtu nägin, Ma leiain, sina leiad ka,
 Su fini filmi waatastin; Kes hooletu, jääb ilma.

Peigmehe laul.

Mis ühe noore peiule
 Küll armsam weel wõiks olla?
 Kui ilus kena pruudike,
 Eks siis wõi pulmi teha?
 Plus armas,
 Plus armas on mu pruut.
 Küll palju lilla olen näin'd
 Ja tuhanded karmad öied;
 Ei need mind nõnda rõõmusta,
 Kui pruudi roosa paled. j. n. e

Küll mitme saja hulgast
 Mu film mul oma leiab,
 Ja ütlemata armuga
 Ta poole üksnes hoiab. j. n. e.
 Küll elawate tähtega
 Ta nimi kirjutud
 Mu südamesse — jääb kust'mata
 Ka surmani saab hoitud. j. n. e.
 Ei wõi ma iial üksigi tund
 T'ad meelest unustada;
 Mu jüda õhfab: wõiksin ma
 Suud andes ümber wõtta. j. n. e.
 Kui esimest kord nägin teid,
 Siis tufsus kobe süda
 Ja mõtlesin: Oh ilus lind!
 Tõest seda ma ei jäta. j. n. e.

Talumees.

Siin istub talumees	Nüüd lahti tehke tee,
Nüüd kena ringi sees!	Ma astun ringisje
Ta on üks ilus, kena mees,	Ja otjin oma armukest,
Siin suure ringi sees,	Kes ära kadunud mu käest.
Hurraa, ta elagu!	Hurraa, ta elagu!
Ta tõuseb tooli päält	Oh tere kallike,
Ja astub wälja reast,	Ja tule minule,
Seft üfji elu ilma pääl	Siin annan kätt full' kōwaste
On talumehel kurblik tääl.	Ja suud nii wāga armsaste.
Hurraa, see kadugu!	Hurraa, ta elagu!
Ma teie jeltji jeast,	Nüüd tule jeltji jeast
Küll nägin wāga hääst,	Ja jeijsa ringist hääst.
Uht kena neitut ehitud,	Ja ole tubli talumees,
Kes minu südant pärinud.	Kel' Gesti weri soon'te sees
Hurraa, ta elagu!	Hurraa, ta elagu.

Aidamehe tütar.

Üks ilus mõis oli Gestimaal,
Ja suure jõe kalda pääl.
Säääl elas aida papake
Sel oli ilus tütreke.

Kes seda tahab kosida,
See peab rikas olema,
Ja ise istku südi sees
Ja täfud sõitku tõlla ees.

Säääl juhtus ühe korraga
Üks kinksepp lontis kõrwaga,
See tahtis preilit kosida,
Ja wõttis peast kübara.

Ta ütles, tere preilike,
Kas lubad tulla minule!
See preili wastas wihaga:
„Miks tuled ja mind pilkama?”

See tüdruk minu teenija
Wõid sina endal kosida,
Moort kindrali ma armastan,
Ja üle enmast rõõmustan.“

Calupoeg.

Ma ruttan rõõmsalt põllule,
Siin aga mängu ringisje
Ma laulan lahkeid laulusid
Ja waatan kena neidusid. —
Ma tahan olla peiuke,
Kus minu armas neiuke?
Ma waatan, waatan, otsin hääst!
Waat' siin ma leian oma jeast.
See on nüüd minu armuke,
Ja kallis kaasakene.
Ei taha ma nüüd wiibida,
Waid tahan ära reisida,
Sest olge hääd ja astuge
Me' ajemele ringisje.

Kurb neiu.

Mina, kurblik neiu,
Seisan teie ees,
Sest et minul peiu
Pole olemas.

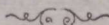
Sest, et minu kurbtus
Üleliiga suur,
Et nii üksi olen,
Nagu oksal lind.

Kas sest wäiksest ringist,
Mis mu ümber käib,
Leian mina omal
Armast peiuksest?

Tule ja mu oma,
Sind ma armastan,
Bandiks sulle annan
Oma jõrmuse.

Lootuseks ehk annad
Mulle oma kätt,
King ka kääga pärin
Sinu südame.

Jumalaga jae nüüd,
Kallis armuke,
Teine lord ehk näeme
Jälle teineteist.

Karjatse nuhtlus.

Gila õhtu nägin sind,
Mias juure pärna all
Ja mu mõte oli sääl
Armjast aega wiita.

Oh, mis sina otsid siin,
Kus on sinu kari?
See eest saab sind nuheldud,
Trahw su pääle pantud?

Nuhelge mind armuga
Sest, et noor mu elu.
Siis ma tahan rõõmuga
Kanda oma walu!

Kuulge siis, mis ütlen weel
Sa aga minu kallis,
Keda ma armastan,
Wäga kalliks pean.

Sinu ette langen
Põlwili nüüd maha,
Armastusest pakun ma
Kätt siin sulle kindlast!

Tõuse, üles, karjane
Süüd ja pole teinud;
Palwe pääle oled süüst
Priiks ja lahti teinud!

Aadamal oli seitse poega.

Aadamal oli seitse poega,
Seitse poega Adamal,
Ei nad söönd, ei nad joond;
Ei nad mõistnud armasta,
Nemad elasiwad ühes
Ja siis tegiwad kõik nii. —

Prundi otsija.

üks noormees otsib pruuti
Kes teda armastaks.

Dh tule sind ma waatan,
Kas pruudiks kõlbad mul.

Ei fina küll ei kõlba
Mul pruudiks sugugi.

Sa waatad alla maha,
Sa mind ei armasta.

Dh mine fina ära,
Ei sind ei taha ma.

Ma walitsen fiit ringist
Nüüd teise omale.

Dh tule sind ma waatan,
Kas pruudiks kõlbad mul.

Ja fina mulle kõlbad
Küll pruudiks tõesti:

Sa waatad minu pääle
Ja armastad mind wist

Nüüd kõnnime siin aias,
Siin on meil wäike mõis!

Meil sulast läheb tarwis,
Kes meile töösid teeb.

Dh tere, tere noormees,
Kas tahad teeni meid?

Kui teenima teid tulen,
Mis palgaks lubate?

Kui mõni aasta teenid
Saad mõisa omale.

Kõik mõisa rohu-aiad
Ja põllud heinamaad.

Jäe Jumalaga noormees,
See mõisa on sinu nüüd!

Oh leinamist.

Dh leinamist ja kaebamist!
Mis üle mina kurdan?

Mu armukene on kadunud!
Seepärast mina leinan. —

Seft tehke lahti wärawad,
Mind laske sisse sedamaid.

Et wõiksin järel waadata,
Ehk on minu armsam nende seas.

Dh rõõmu! sääl mu armukene,
Ma ieian teda teiste seas.

Nüüd anna kätt mul' armsaste
Ja kingi südant minule.

See kullast sõrmus olgu sul,
Nüüd armastuse pandiks mult.

Dh tule nüüd kallis minuga,
Wõi tahad uuest lahkuda.

Oh mina waene.

Oh mina waene wõeral maal, wõeral maal,
Suure raske risti all, risti all,
Sugu, seltsi pole mul:
Siit tulin seltsist otsima, otsima,
Abikaasat nõudema, nõudema,
Tere õde, pruudike, pruudike,
Kas saa tuled minule?
Heidan ju ette põlwili, põlwili,
Kätt sul annan südamest, südamest!
Oh ma palun, oh ma palun,
Ära jäta maha mind!
Oh mis hale, oh mis hale,
Kui faks ühest lahkuwad!

Miks maha jätsid?

Beigmees, miks mind maha jätsid,
Omal uue pruudi wõtsid?
Di häbi, häbi, häbi!
• Omale uue pruudi wõtsid.
Mina nii kui roosilill,
Kullerkupp ja jaanilill,
Igas kuus õisi kannan,
Diteft õunu wälja annan!
Minu aiast marju nop'sid,
Puude otsast õunu wõtsid,
Meid siis uuel pruudil wiisid,
Armuga ta kätte andsid!
Siis ma tundsin walu sees,
Et mu peiu petis mees!
Di häbi, häbi, j. n. e.
Meesterahwal libe keel,
Petis jutt ja ferge meel.
Di häbi, häbi, j. n. e.
Dõsel petab pime sees,
Päewal wannub walge ees.
Di häbi, häbi, j. n. e.

Wannub ihu, wannub hinge,
Wannub oma lubamist.
Di häbi, häbi j. n. e.
Selleparast lähen ära,
Lähen ära nutuga!
Mi walu, walu, walu,
Lähen ära nutuga. Rahwa laul

Lilla.

Mi Lilla istus kammeris,
Tal aeg oli igaw oodates.
Sääl nägi isat tulewat
Ja kammerisja astuwat —
„Kulla isa, kallis isa,
Lunasta mu südant!”
Ja kellega ma lunastan,
Kui mul ei ole raha?
Sul on fodus kolmi tätku,
Pane üks neist pandiks.
Ennem jätan tütre ma,
Ennem kui annan tätku. —
Siis nägi ema tulewat
Säält üle laia wälja. —
Kulla ema, kallis ema,
Lunasta mu südant!
Ja kellega ma lunastan,
Kui mul ei ole raha?
Sul on kodu kolmi lehma,
Pane üks neist pandiks!
Ennem jätan tütre ma,
Ennem kui annan lehma. —
Nüüd nägi wenda tulewat
Säält üle põhja mere —
Kulla wenda, kallis wenda,
Lunasta mu südant!
Ja kellega ma lunastan,
Kui mul ei ole raha?

Sul on kodus kolmi püüsi
Pane üks neist pandiks !

Ennem jätan õe ma,
Ennem fui annan püüsi.

Säääl nägi õde tulewat
Nüüd üle õue kambri —

Kulla õde, kallim õde,
Lunasta mu südant !

Ja kellega ma lunastan,
Kui mul ei ole raha.

Sul on kodus kolmi sõrmust,
Pane üks neist pandiks !

Ennem jätan õe ma,
Ennem fui annan sõrmust.

Säääl nägi peigmeest tulewat
Nüüd Soomest Wiru randa. —

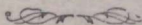
Kulla peigmees, kallis peigmees,
Lunasta mu südant !

Ja kellega ma lunastan,
Kui mul ei ole raha ?

Sul on merel kolmi laewa,
Pane üks neist pandiks !

Ennem mina jätan laewufest
Ennem fui oma pruudifest.

Sest mina sind tahan wabasta
Ja lunasta sinu südant.

Wares waga linnukene.

Wares waga linnukene,
Lendas linna uulitsjale :
:: Säält tema lendas katuksjale
Kõrtsi mamma matuksjale. ::
Ketras, ketras, kelle ratas?
Wanamoori wofi ratas ;
:: Willad wakkas, takud lafas,
Koti kangas kuke nokas. ::

Wares tegi suured joodud.
 Kutsus kokku kogu linnud :
 :: Kulli ei ta kutsund mitte,
 Kull oli kuri kiskumaie ::
 Kõrjub lõhki lõukeste lõuad,
 Põsukeste pärjad paelad.
 :: Hiired lõnga lõksutavad,
 Kassid kangast kuduvad ::
 Eit mind käskis eietada,
 Taat mind käskis nokutada :
 :: Ei mina wiitsin'd eietada,
 Tahtnud takku nokuda ::
 Ma wiin willad wirga kätt ,
 Takud targa naise kätte,
 :: Wirk teeb willast wiisu paelad,
 Tarf teeb takust tanu paelad. ::
 Mul pole last keda imetan,
 Meest keda omaks nimetan :
 :: Kana on, kes mune teeb,
 Ei ole last kes ära sööb. ::
 Prügidest ja pragidest
 Tua pühkme pühkmetest,
 :: Säält sai kokku korjatud
 Ja wanu naise lapitud ::
 Tuleks tuul ja tõstaks tormi,
 Lükaks ümber wangi torni.
 :: Et saaks wangid wallale
 Küla naiste kallale. ::
 Eit tegi püksid, taat tegi püksid.
 Enesel oli enne püksid,
 :: Siis sai kokku kolmed püksid,
 Kofku kolmed uued püksid. ::
 Kollased olid kosja püksid,
 Punased olid pulma püksid,
 :: Sinised olid jilla püksid
 Walged need olid warru püksid ::
 Mul pole naist kes leiba teeb,
 Ega last, kes ära sööb !

::: Naine lahke tajane.

Ei tema riidle iialgi. :::

Jonkadi, jonkadi, jõulud tulewad,

Worsti kambri wõti kadunud,

::: Liha aida luff on lagunud,

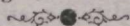
Matsi maja katus mädanud. :::

Elevant, jufu, massa truu,

Wanamoori lõua luu;

::: Ega utruu naine pole kaadu,

Mii kui räägib, rahwa suu. :::

Maja ilu.

::: Pidu hakkab, pidu hakkab, pai eidekene! :::

Oh lusti, oh rõõmu, oh ilu, hääd õnne!

::: Kui peremees on majas, siis maja elu ilus, :::

Oh lusti, oh rõõmu, oh ilu, hääd õnne!

::: Kui perenaine on majas, siis maja elu ilus :::

Oh lusti, oh rõõmu, j. n. e.

::: Kui poeg on majas, siis maja elu ilus. :::

Oh lusti, oh rõõmu, j. n. e.

::: Kui tütar on majas, siis maja elu ilus. :::

Oh lusti, oh rõõmu, j. n. e.

::: Siis õitsewad õued ja säravad seinad. :::

Oh lusti, oh rõõmu. j. u. e.

::: Kui peremeest pole majas, siis maja ilu otsas, :::

Oh kurwastust, muret! Oh waewa ja walu!

::: Kui perenaist pole majas, siis maja ilu otsas :::

Oh kurwastust, muret! j. n. e.

::: Kui poega pole majas siit maja ilu otsas, :::

Oh kurwastust, muret! j. n. e.

::: Kui tütart pole majas, siis maja ilu otsas, :::

Oh kurwastust, muret! j. n. e.

::: Siis nutawad nurgad ja karjuwad kambriid! :::

Oh kurwastust, muret! j. n. e.

::: üks kannuke nurgas see tõstab pääd üles. :::

Oh kurwastust, Oh muret! Oh waewa ja walu!

Rahwa suust.

Si mu s t r ü k i s t ja on saada kõigist raamatulauplustest
ja ka ümberrändajate raamatumüüjate käest

Lõbu laulik,

kus sees on 27 kõige uuemat praeguse aja lauletavat laulu.
Hind kõigest 5 kop. Argu teda mitte keegi ostmata jätku, sest et
selles laulikus ütlemata toredad ja huvitavad laulud on.

Naistja laulik I ja II.

milledes sees väga naljakad ja tõsisulised laulud on, mis ajavad
inimese ilmaatmata naerma ja kellel tibe on tõtt tunda, see
hakkab kohe nutma. Naer ja nutt, rõõm ja mure kahtkõnnad :
kes kurvastab, see rõõmustab ; kes kahju kannab, see kasu saab,
kui ta selle lauliku ostab : raha tema eest makstes saab ta kahju,
kui ta teda loeb, saab naerda ja palju kuulda, kuidas meie aegu
ilmas elatakse, nõnda saadab ta oma aega tulusalt mööda —
ilma et tal pruugiks kuhugi kõrtji ehk seltsimajasse aega viitma
minna, kus rahast ilma jääb — ja see on puhas kasu.

  Hind à 10 kop.

Minu käest on saada

Самоучитель нѣмецкаго языка

II

САМОУЧИТЕЛЬ ФРАНЦУЗСКАГО ЯЗЫКА,

по которымъ каждый легко можетъ выучить безъ
помощи учителя говорить и писать понѣмецки и
пофранцузски въ теченіе трехъ мѣсяцевъ.

Цѣна каждой книги 75 коп.

Kes nende hinna rahas ehk markides sisse saadab, sellele
aadetakse nad ilma postikuluteta koju kätte.

Tellimise aadress : Юрьевъ (Лифл.), Ратушная ул. № 95.

К. ЯЙКЪ.

Miljonite röövlid

9 raamatus, iga raamat 64 lht. suures faustas maksab 15 kop.
terve romaan 576 lht. 1,35 kop.

Romaan on väga ilus, huvitav, põnev ja ühtlasi väga liigutav. **Iga lehekülj pakub huwitust ja uudist:** Üks lihtne saare neiu, kellel maailma lihvitud hiilgused tundmata, teda weeretab elutorm suurte ilma linna Londonisse, kus mustad elumurud tema eluküünalt kustutada ähwardavad. Selle kõige põhjus on miljonite püüdmine. Terve romaan näitab, et elu-õnne ei ole mitte miljonites leida, mis higiga pole ostetud.

Setu nali.

Seturahwa naljajutud, juhtumised naljalaulud, ja n. e. Kõik on väga naljakas, seepärast lugegu igaüks ise.

Kirjapannud J. W a h t r a.

Hind 5 kop.

Kes mõne nimetatud raamatu hinna rahos ehk markides fiske saadab alamal nimetatud adressi all, sellele saadetakse ta ilma posti kuluta koju kätte. Ühtlasi võib ka kõiklugusid teisi raamatuid, kalendrisi, pühade lehta, äliwäriwi-, laski-, liht- ja sõja piltisid, seina salmisid, õnnesoowi kaartisid ja roosisid tellida.

Jällemüüjad saawad raamatud, igasugu pildid, roosisid, salmid õnnesoowi- ja postkaardid j. n. e. kõige odawama hindadega. Võiwad ka kirjateel tellida, aga 1 rubla markides fiske laanta.

T e l l i m i s e a d r e s s, üksikult ja hulga wiisi:

Jurjew, Личл., Naatuse nui. № 95.

K. Jaik.